

ZBIRKA
KURJAK
KRAJOLICI I MRTVE PRIRODE

naslovnica

Menci Clement Crnčić

Dràga kod Vrbnika, oko 1924. str. 45

ulje na platnu 85.5 x 91.5 cm - detalj

GALERIJA MONA LISA

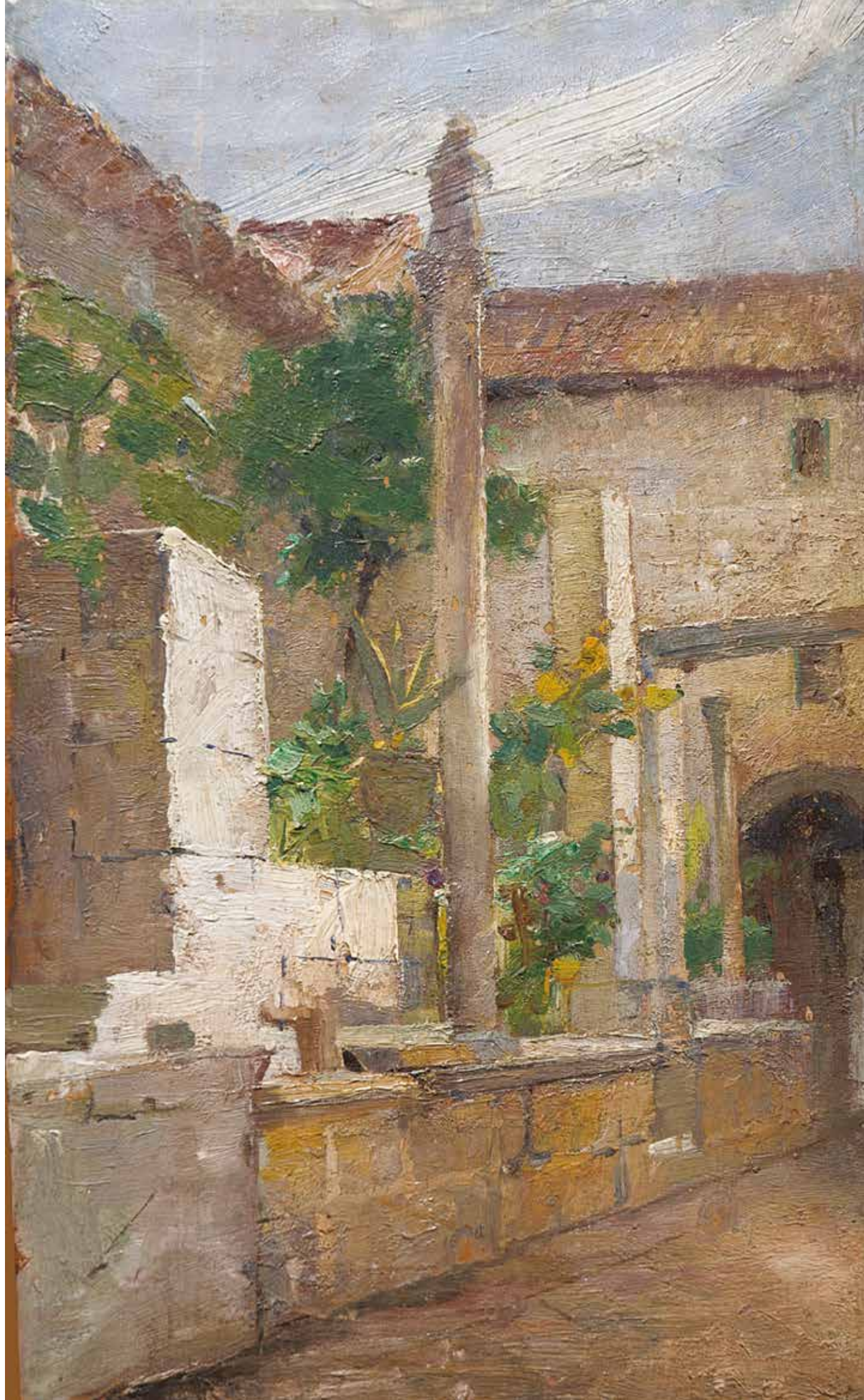
ZBIRKA KURJAK KRAJOLICI I MRTVE PRIRODE

Vlaho Bukovac
Ribari, str. 39
detalj

B. BUKOVAC
Paris 1884

ZBIRKA KURJAK
KRAJOLICI I MRTVE PRIRODE

uvodna riječ
GALERIJA MONA LISA ZAGREB

autobiografske natuknice i izbor djela
ASIM KURJAK

citati
IGOR ZIDIĆ

izložba
GALERIJA MONA LISA ZAGREB
ožujak 2025.

Nakladnik
GALERIJA MONA LISA ZAGREB

Za nakladnika
MARTIN HENC

Razgovor s Asimom Kurjakom
MARTIN HENC
ZLATKO HENC

Fotografije
GORAN VRANIĆ
MARTIN HENC

Korektura i lektura
MARIJA GELO

Tisak i uvez
PRINTERA

Naklada
300 primjeraka

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 001258892

ISBN 978-953-7352-27-1

Zagreb, 2025.

GALERIJA MONA LISA ZAGREB
2025.

ZBIRKA
KURJAK

KRAJOLICI I MRTVE PRIRODE

Safet Zec

Krošnja, str. 125
detalj

UVODNA RIJEČ GALERIJE MONA LISA

ZBIRKA KURJAK KRAJOLICI I MRTVE PRIRODE

U Hrvatskoj imamo čitav niz kolekcija hrvatskih slikara i kipara, a zbirka Kurjak je svakako jedna od najjačih po imenima umjetnika i kvaliteti slika (Bukovac, Medović, Crnčić...) pa i po brojnosti umjetnina, to smo naravno znali. Iznenadio nas je poziv da dođemo k njima. Dočekali su nas srdačno Asim i Biserka i odmah je uslijedilo objašnjenje poziva. Asim nam je rekao da je njegov životni san napraviti nekoliko tematskih izložbi i to želi napraviti u našoj galeriji.

Asim: „Znam za vašu Galeriju Mona Lisa već dugi niz godina, pratim sve vaše izložbe i uživam u njima, vi ste neobična, dragocjena skupina, skromni i samozatajni, izlagali ste autore i djela koja idu potpuno ravnopravno u red s djelima koja se izlažu u razvikanim galerijama i muzejima (npr. Klovićevi dvori, Moderna galerija, Umjetnički paviljon). Poželio sam s vama uspostaviti bliski kontakt koji će, nadam se, biti jednako atraktivan i vama dvojici kao vlasnicima galerije i nama obitelji Kurjak kao vlasnicima tih slika.“

Asim nastavlja: „Moj životni san je napraviti nekoliko tematskih izložbi iz moje goleme zbirke, kao prvo Motiv žene u djelima hrvatskih umjetnika, zatim Krajolici i mrtve prirode, slijedi izložba djela mog velikog prijatelja Ede Murtića s pedesetak njegovih radova iz moje zbirke te potom izložba Mersad Berber i prijatelji sa stotinjak slika (uz Berbera: Mujezinović, Mujadžić, Gabrijel Jurkić, Fadil i Munir Vejzović, Vehabović...).

S radošću smo prihvatili njegov prijedlog. Želimo naglasiti da je suradnja s Asimom, Biserkom (sad je već i za nas Biba) i sinom Alanom bila ugodna, vrlo kreativna, zahtjevnija što se posla tiče, ali i vrlo inspirativna i s uvijek, ali baš uvijek, raspoloženim i punim elana Asimom te usprkos zdravstvenim problemima razdraganim i sretnim što pripreme za izložbe idu jako dobro.

U proljeće 2024. otvorena je izložba „Motiv žene u djelima hrvatskih umjetnika“ s monografijom/katalogom sa 115 djela najeminentnijih hrvatskih slikara u kojoj su zastupljeni velikani od Bukovca, Medovića, Crnčića, Tišova, Čikoša, Auera, Trepšea, Račića... do suvremenih klasika kao što su Motika, Prica, Gliha... Otvorenje je bilo izuzetno uspješno, a izložbu je u mjesec dana vidjelo na stotine zaljubljenika u hrvatsko slikarstvo.

Upravo je u realizaciji druga od dogovorenih izložbi „Krajolici i mrtve prirode“ s monografijom/katalogom sa 124 djela koja je upravo pred vama.

Intenzivno se radi na realizaciji izložbe „Edo Murtić“ s djelima iz prebogate zbirke Kurjak.

Asim Kurjak je cijeli svoj život osim ljubavi i brige za obitelj imao ljubav i strast za znanost i umjetnost. Kolekcionarstvo nije samo čin sakupljanja umjetnina, ono je ljubav i strast. Često kolekcionari postaju i „ovisnici“ te nastoje uvijek pronaći bolje, ljepše djelo nekog značajnog pa i najznačajnijeg umjetnika. Naravno da tu i financije znaju odigrati svoju ulogu pa umjesto novih zavjesa, pločica i parketa u kuću uđe neka slika (novi Bukovac ili Stančić) pa u počecima i kriomice.

Glavni kriterij za stvaranje zbirke bio je uglavnom da se Asimu slika dopadne, a imao je istančan ukus i veliko znanje koje je stekao posjećivanjem brojnih izložbi kao i čitanjem knjiga o umjetnicima. Također se često savjetovao i s vrhunskim hrvatskim stručnjacima za umjetnost (npr. Igor Zidić) te tako u svojoj kolekciji ima popriličan broj vrhunskih pa i antologijskih djela.

Ferdo Kovačević
Plitvice, str. 174

Igor Zidić ističe kako je „umjetnost odraz vremena, ali i njegova transcendentna suprotnost; dok povijest donosi promjene, umjetnost nastoji uhvatiti ono nepromjenjivo – duh epohe i unutarnji svijet umjetnika“.

Ovaj katalog svjedoči upravo o toj dvostrukoj funkciji umjetnosti, njezinoj sposobnosti da zadrži trenutak dok se istovremeno širi kroz povijest.

Upravo ta vizija odražava se i u odabiru tematskih cjelina ove izložbe – krajolici i mrtve prirode koji ne stoje odvojeno, već se međusobno isprepliću u dijalogu između prirode i čovjeka. Kroz različite epohe i slikarske poetike, umjetnici su na platnu bilježili motive koji su oblikovali kulturni identitet ovih prostora.

Krajolik nikada nije samo prikaz prirode, on je unutarnji pejzaž umjetnika i gledatelja, spoj vanjskog i unutarnjeg svijeta.

Remek-djelo Vlaha Bukovca, majstora boje i svjetla, „Ljeto“ donosi senzualni susret djevojke i prirode, njegov rad prožet je atmosferom topline, prizor je to koji ostaje trajno upisan u svijest nas promatrača. U slici „Ribari“ Bukovac majstorski dočarava emociju i težinu fizičkog rada, paleta boja je bogata, s toplim tonovima kože, djelo sjajno odražava težak život ljudi primorskog kraja i njihovu povezanost s prirodom. Profesor Igor Zidić smatra „Ribare“ jednim od najboljih, antologijskih djela hrvatske umjetnosti uopće.

Medovićev pejzaž „Iz moga kraja“ prožet je nostalgijom i sjećanjem, Crnčićeva „Draga kod Vrbnika“ zrači igom svjetlosti i titranjem zraka nad kristalno plavim našim morem, dok npr. Antun Motika „U zelenom drvoredu“ donosi neki čarobni krajolik, krošnje, sjene, prirodu koja pulsira vlastitim životom.

Zdenko Tonković ističe: "Pejzaž nije samo scena, već i sudionik, svjedok ljudske prisutnosti i njene odsutnosti". U tom smislu, pejzaži ove zbirke predstavljaju raznolike doživljaje prostora - od romantičnih, gotovo mitskih vizija do suvremenih, ekspresivnih prikaza krajolika koji odišu snagom i osobnim interpretacijama umjetnika.

Dubrovnik na ovoj izložbi grad je gledan očima raznih umjetnika, više ili manje povezanih sa životom Dubrovnika, ali je i simbol njegove povijesti, tradicije, slikarske fascinacije kao i sadašnjosti. I mrtve prirode, kao neodvojivi dio žive prirode koje svjedoče o prolaznosti svega, ali i o trajnosti, našle su mjesto u ovoj zbirci.

Zbirka Kurjak iako privatna kolekcija ona je i kulturni fenomen koji nadilazi vrijeme. Krajolici i mrtve prirode predstavljeni na ovoj izložbi pružaju nam priliku za razmišljanje o umjetnosti kao trajnom svjedoku vremena. Svako od izloženih djela nosi svoju priču, a okupljeni zajedno, oni pričaju priču o identitetu, ljepoti i strasti.

Ova izložba ne završava zatvaranjem galerijskih vrata – ona ostaje duboko urezana živjeti u našim sjećanjima, a trajno također u katalogu/monografiji kao svjedočanstvo jedne kolekcije i jedne vizije. U vremenu u kojem živimo i koje dolazi Zbirka Kurjak ostavlja neizbrisiv trag u povijesti hrvatske umjetnosti, povezujući generacije kroz ljepotu slikarstva te duboku strast kolekcionara koji ju je oblikovao.

Antun Motika
Zeleni drvored, str. 76/77
detalj

No dobro Martine... prije svega ja nisam ni bolji ni gori od drugih ljudi, ali sam drugačiji. Izuzetno sam dobro organiziran čovjek, kod mene nema praznog hoda ni radnim danom, ni kad je praznik, ni ljeti ni zimi. Naš narod bi rekao ni svetkom ni petkom i tako od studentskih dana do danas. Uspio sam da me to čime se bavim, briga za zdravlje žena, veseli i danas. Uz to i moj hobi, kolekcionarstvo, vrti se vrlo često oko motiva žene. A i to što me pitaš jesam li više znanstvenik, liječnik, akademik ili obiteljski čovjek... mislim da sam ja sve to zajedno. Ali na tvoje inzistiranje što mi je najdraže u mojoj znanstvenoj karijeri, sve te silne knjige, članstva u Akademijama, međunarodna priznanja... najdraži moj uspjeh su stručnjaci koje sam ostavio, izgradio kao nastavnik. Ja imam 22 profesora u svijetu. Moje geslo je, kao što kaže narodna: nije znanje *znanje* znati, već je znanje *znanje* dati. Ja sam možda emotivno najviše znanstvenik i unutar tog moram, praktički svakih nekoliko mjeseci sam sebe dokazivati, moram objavljivati u prestižnim časopisima... ali ono što je meni ljudski najbliže je tih mojih 22 profesora, svi redom poznati i priznati u svijetu, na rukovodećim mjestima, na serioznoj znanstvenoj sceni u Americi, Engleskoj, Švedskoj itd. Samo je jedan ostao u Zagrebu, profesor Ratko Matijević. Teško mi je svrstat se samo u jednu kategoriju, ali ja sam, ipak, na koncu konca, primarno liječnik specijalist pa onda znanstvenik.

Imao sam krasno djetinjstvo, bilo nas je četvero djece, ja najstariji, dva brata i sestra, brat Mumo koji je umro, sestra Sabira živi u Crikvenici, najmlađi brat Sabahudin ostao je u rodnoj kući i sačuvao je jer je Kotor Varoš bio pod okupacijom Republike Srpske. Imao sam vrlo ugodno djetinjstvo, bio sam predan čitanju, štala pokraj kuće u kojoj smo imali konja i psa koje sam jako volio, a ta ljubav prema psima i konjima ostala je do danas.

Bio sam na neki način istaknuto dijete, imao sam sve petice, a moja učiteljica, Zagrepčanka Katica Novak, rekla bi mom ocu kad se raspitivao o meni u školi: „Gospodine Kurjak Vi se slobodno vratite kući jer je Vaš sin i naš i Vaš ponos.“ Nismo bili ni bogata ni siromašna obitelj (otac je bio trgovac, mama kućanica), imali smo sve što nam je trebalo. Otac i ja smo bili strastveni dinamovci, a moja dva brata hajdukovci (moj brat i dan danas ima nadimak Bili).

Ali čitanje, čitanje, čitanje...

Već u ranom djetinjstvu bio sam izuzetno znatiželjan, oko pete, šeste godine sam čitao. Često sam čekao oca da dođe s posla, ponekad i u predvečerje, nadajući se da mi donosi kakvu knjigu ili novine. Rano djetinjstvo je razdoblje kad prvo roditelji pa tek onda kasnije učitelji mogu zapaziti da je neko dijete darovito, da je znatiželjno. Kad sam mojim dvama sinovima u njihovom ranom djetinjstvu donio kakvu igračku prvo što su napravili su je razmontirali, tjerani znatiželjom da vide šta je u njoj (genetika? - naravno). To je ta radoznalost koja vodi ka izvrsnosti i treba ju bezuvjetno podržati.

Kao osnovnoškolac počeo sam pisati, jednostavno me neki unutarnji nagon tjerao da pokušam od govorne riječi prijeći na pisanu i kako to već u godinama prije puberteta i inače biva sve je počelo s pjesmama. U to vri-

S Mersadom Berberom.

Sa Safetom Zecom.

jeme bilo je puno raznih natjecanja za najbolju pjesmu pa sam odlučio tu jednu priču koja se u Kotor Varošu zbivala pretočiti u stihove. Rijeka Vrbanja, koja se ulijeva u Vrbas, sa svoje je desne strane imala vrelo koje je bilo ispod jedne stare lipe, zvalo se Krndija, s izrazito hladnom, naravno pitkom vodom. Mi djeca smo se kupali na ušću, a onda jurili u hlad te bijele lipe.

LIPA

Na ivici moga sela
kraj hladana bistra vrela
cvjetala je mnogo ljeta
hladovita lipa bijela.

Kad bi koji putnik doš'o
da odmori svoju snagu
duboko bi uzdahnuo
blagoslivljajući lipu dragu.

Tvoj mi miris krijepi dušu
iza duga putovanja,
u tvom hladu svak je sretan
i svak ti se za to klanja.

A iz lipe zabrujaše
jedva čujni neki glasi,
oj putniče trudbeniče
tebe tvoja ljubav krasi.

Vidiš ovaj bistri izvor
ispod mojih sočnih žila,
ovdje ti je nekad davno
kamenita ploča bila.

Al' je voda kroz vremena
našla sebi pravi put
napojivši žile moje
probila je kamen ljut.

Za vrijeme sušnih dana
gdje sve živo traži vodu
vidjela sam mnoge ljude
gdje koriste ovu zgodu.

Pitaš me, Martine, sjećam li se prvog trenutka kad se u meni zapalila iskra ljubavi, strasti za umjetnost. Sjećam se, bilo je to ovako: bio sam klinac, mislim pri kraju osnovne škole i poslao sam svoju pjesmu "Lipa" u Plavi vjesnik. Javio mi se glavni urednik Pero Zlatar, želi objaviti pjesmu uz ilustracije mladog, kaže talentiranog slikara Mersada Berbera. Otišao sam do njega, upoznao ga, napravio je dvije slike. I slike i pjesma su objavljeni, Berber je slike poklonio meni (imam ih i danas), a prijateljstvo s Berberom bilo je i ostalo trajno. I do tada sam posjećivao izložbe, volio slike. Mislim da su te dvije slike u meni razbuktale strast i inficirale me kolekcionarstvom.

Bosanska Krajina (Banja Luka), moj rodni kraj, uvijek je gravitirala Zagrebu i kroz povijest i kroz Banovinu. Svi mi gimnazijalci željeli smo nastaviti studij u Zagrebu jer je bilo pitanje posebnog prestiža studirati na zagrebačkim fakultetima, a Medicinski fakultet je bio san snova. Zagreb je bio znanstvena meka za darovite, prijemni sam s lakoćom položio.

Već u Banjoj Luci imao sam pretplatu za HNK iz Zagreba kad je gostovao, tako sam upoznao i mnoge umjetnike. A zanimljivo je da sam i četiri godine bio dopisnik za Večernji list iz Banje Luke i solidno zarađivao od toga. Ljubav za pisanu riječ me dovela do toga.

Veza sa Zagrebom je bila i ostala trajna.

Moja mama se nikad nije raspitivala o mom životu u Zagrebu, do nekoliko dana prije svoje smrti: "Otišao si, sine, u Zagreb, koji je veliki grad, strog je prema došljacima, kako se osjećaš u tom gradu?" Nasmijao sam se... "A mama, jedni me vole, drugi me ne vole, ali svi me znaju. Lijepo mi je u Zagrebu i volim ga. Iz Zagreba sam osvojio svijet, ime Kurjak je sinonim za ultrazvuk."

Znanstvena ideja razvija se iznenada, ako je um otvoren (open minded brain), duh mora biti pripremljen, mišljenje otvoreno. Ako ste vi otvoreni da zapazite novinu, da zapazite pojavu. Znanost pojavu ne izmišlja, ona pojavu tumači. I prema tome ako ste zapazili nešto i ako vam je to novo i vi protumačili već ste krenuli znanstveno. Znanost je isključivo proces otkrivanja novog.

Davno sam zapazio da imam u sebi to što sam rekao, čak je to primijetila i moja okolina. Ima jedna zgodna, duhovita stvar, mene je moj otac posebno volio jer sam bio odličan đak pa je običavao govoriti: "Ovo moje dijete će biti ministar", što je njemu valjda bio krajnji domet uspjeha. Apropos te očeve prognoze, ja sam dvije ponude za mjesto ministra znanosti u Hrvatskoj odbio. Jer sam liječnik i znanstvenik. Siguran sam da bih bio loš političar, takva vrsta karijere me nikad nije privlačila.

S Ianom Donaldom - pioninom ultrazvuka u medicini, kod Kurjakovih u Dubrovniku te 1980. u Kairu.

Došla je britanska stipendija na godinu i pol koja je pokrivala sve moje troškove. Smjestili su me u Kraljevski koledž kirurga, imao sam lijep tretman. Već nakon dva mjeseca objavio sam rad u prestižnom časopisu s Johnom Beazleyem, koji je bio drugi čovjek te klinike. Nas postdiplomaca bilo je iz 35 zemalja na Sveučilištu u Londonu. Kad dođeš u ta velika kraljevska zdanja ostaješ impresioniran, ponekad ti se i noge odsijeku, ali ja sam nakon dva tri dana predavanja shvatio da sam dorastao kolegama iz velikih svjetskih zemalja. Nastava je bila aktivna, profesor ti samo nabaci temu i poslije podne je diskusija na tu temu (naravno da smo svi umjesto na ručak pojurili u knjižnicu i istraživali po dostupnoj literaturi). Na popodnevним diskusijama ubrzo sam shvatio da sam itekako dorastao najboljima od te trideset petorice (i zauvijek se riješio balkanskog kompleksa). Studirao sam kod čovjeka koji je uveo ultrazvuk u medicinu, Iana Donalda (i danas u svijetu imamo škole s njegovim imenom u 148 zemalja svijeta). U Hrvatsku sam se vratio nakon dvije godine.

Tako sam vrlo brzo, još na postdiplomskom, shvatio da ideja, kako god se činila dobrom, čak i velikom, mora proći provjere, a najstroža, nemilosrdna, i nepristrana međunarodna znanstvena zajednica srezat će sve što nije dovoljno znanstveno. Istina to je nevolja male zemlje, ali ako ti iz male zemlje apliciraš za najkvalitetnije svjetske časopise glavni urednik će (htio ne htio) vidjeti otkuda dolaziš, ali ipak te neće odbaciti ako je rad kvalitetan. Tako te priče da smo mi mala zemlja, da mi ne možemo doseći velike svjetske sile, sve su to samo opravdanja nesposobnih. Meni su počeli moje radove od početka objavljivati. Radovi su nastajali ovdje u Hrvatskoj, a objavljivani su u najeminentnijim edicijama svijeta. Tako npr. „Embrio kao pacijent, fetus kao pacijent“ objavio bi svaki izdavač na svijetu.

Tako sam izbjegao nemiloj sudbini, koje sam se grozio, da napustim trajno Hrvatsku zbog karijere. Puno mojih kolega je otišlo, napustilo domovinu. Meni nikad nije došlo u obzir da napustim našu zemlju, želio sam živjeti i raditi u Hrvatskoj, a izlagati i objavljivati diljem svijeta. U tome sam i uspio, sagradio značajnu karijeru.

A da je bilo ponuda, bilo je. I iskušenja, ponekad i takvih da sam gotovo i otišao iz Hrvatske. Takva je npr. bila i ponuda iz Beča; odlazio je u mirovinu profesor Alfred Kratožil, moj dobar prijatelj, šef klinike, a bavio se ultrazvukom i kad je odlazio svojoj upravi je savjetovao: „ponudite mjesto Kurjaku jer je isti profil djelovanja, ultrazvučna dijagnostika, a on je u tome među najboljima u svijetu.“

Hm, put do Olimpa? Smiono pitanje, Martine, ali težak odgovor. Put je bio krivudav, nije baš bio pravolinijski, ali nije bilo nekih većih poraza. Govorili su mi često da sam lider, pobjednik. Bilo je zavisti, podmetanja, jer u ta davna vremena kod nas je vladala navika prosječnosti. Ali što se može, no činjenica je da sam dobio u Hrvatskoj sve nagrade koje postoje pa i odlikovanje predsjednika Stipe Mesića. Put do Olimpa praćen je s jako puno rada i kreativnosti. Ideje su navirale, a onda je uvijek slijedio predani rad s cijelim timom odličnih suradnika-stručnjaka. Godinama su iz mojih timova nicali brojni znanstvenici, profesori s kojima sam imao sreću, radost stvaranja. Zagreb je na tom mom putu uvijek bio moja ljubav i na tome mu hvala.

Za vrijeme onog prošlog, nepotrebnog rata, 2300 trudnica iz Bosne izbjeglo je u Zagreb, ležale su i po hodnicima (tada smo bili mala bolnica, CNN je čak o tome snimio i film). Tuđman i Šarinić pozvali su me i tom prilikom Predsjednik me obasuo pohvalama, citiram: „Vi ste Kurjak postigli svjetski ugled i svjetsku slavu, uvijek ste Hrvatsku promovirali kao svoju drugu domovinu, hvala Vam na tome, a što se tiče trudnica iz Bosne, pobrinite se za njih najbolje što možete, ne brinite oko troškova jer će to Hrvatska rado platiti.“ Moj tim i ja sve smo ih uspješno rodili, a predsjednik Tuđman i njegova supruga Ankica su kasnije dva puta dolazili na Sveti Duh obići novorođenčad (prvo dijete rođeno u novoj godini na Sv. Duhu). Stoji i činjenica da sam na svim simpozijima isticao da sam ja hrvatski znanstvenik. Također želim istaknuti da je uvijek iza mene stajao vrhunski tim.

*Sa Svetim Ocem papom
Ivanom Pavlom II.*

Kasnije, kako ti kažeš, na putu do Olimpa, bio sam osporavan i napadan (znaš onu našu: sve ti oprostim, ali uspjeh ne). Po prirodi sam dobroćudan pa sam tima i takvima govorio: Ne možete me toliko napadati koliko ja mogu trpjeti. Ponekad sam citirao Krležu pa sam govorio... "najsmješnije mi je kad me gađaju ćorcima." No ja sam i dalje dobivao brojne hrvatske i međunarodne nagrade, bio sam član brojnih hrvatskih foruma, šef klinike, šef katedre, dekan i rektor sveučilišta u Dubrovniku, dakle sve što se u jednoj karijeri može napraviti ja sam ostvario.

Susretao sam kraljeve, predsjednike, porađao kraljice, ali najvažniji, najljepši i najsnažniji u mom životu bili su susreti sa Svetim Ocem papom Ivanom Pavlom II. Evo kako je do toga došlo: Kod Iana Donalda dobro sam izučio zanat i donio ultrazvuk u Hrvatsku. Bilo je tu osporavanja, kritika, ali nakon prvih uspjeha kritičari su utihnuli.

Dolazi mi jednog dana pacijentica, vidimo na ultrazvuku blizance, jedan zdrav, drugi ima ogroman tumor. Izvodimo (jer je prerano za porod, 22 tjedna) prvi puta u svijetu operaciju u maternici. To je bio početak fetalne kirurgije. Operacija je uspjela, svjetska senzacija, svi mediji svijeta objavili (dečki su danas zdravi studenti prava). Nakon sedamnaest dana dolazi mladi svećenik s pozivom iz Vatikana, osobno od Svetog Oca, da ga posjetim s obitelji, na četiri dana. Smještaj kraljevski, razgovori o životu, o mom zahvatu za koji je bio izuzetno zainteresiran, etici (kaže: „Imate moju podršku da spašavate tu nevinu dječicu, to je ravno onome što su naši sveci radili, vi ste tu između te nevine dječice i Svevišnjega, radite uvijek savjesno i etički, znanstveno. Sada vas ja blagoslivljam, svakako mi dođite sljedeće godine.“) I došao sam i sljedeće tri godine družio se sa Svetim Ocem. Četvrte godine nas je pozvao (mene i dvjesto članova društva „Fetus kao pacijent“), održao nam dvadeset pet minutno predavanje o stavu crkve o zdravlju još nerođene djece, pri odlasku nas blagoslovio (op.a. nastaje stanka u intervjuu jer Asim plače). Petnaest dana iza toga Sveti Otac umire.

U početku podrška obitelji za moju kolekcionarsku strast bila je minimalna, čak bi se moglo reći da je postojala neka vrsta nerazumijevanja pa i bojazni za egzistenciju jer sam ja često, ugrožavajući kućni budžet donosio kući novo umjetničko djelo, ponekad i skrivajući ga od obitelji. Kasnije, malo po malo „nalijepili“ su se, i supruga Biserka i sinovi na tu moju strast. Moji sinovi su vrlo uspješni i ugledni u svom poslu, jedan liječnik, drugi je ekonomist, a moje snahe su isto ugledne osobe. I tako redom, već duži niz godina, na obiteljskim skupovima najčešća tema je umjetnost i naša kolekcija. Veselim se što sam, eto, „zarazio“ umjetnošću i moje najbliže, tu si pripisujem velike zasluge. U početku to, naravno, nije bilo tako, no danas su oni živo zainteresirani za povećanje kolekcije. Oba sina su strastveni kolekcionari, Igor za bosanske slikare, Alan za zagrebačke.

Sin Igor, snaha Alma i unuci Din i Dal.

Bez imalo razmišljanja, iako volim sve svoje slike, najdraža, ali naravno ujedno i najvrjednija, je slika, remek djelo „Dalmatinski ribari“ Vlaha Bukovca.

Jedna divna priča krije se iza te slike, koja je nastala negdje 1884. godine, a Vlaho Bukovac ju je izložio samo jedan jedini put, u Parizu.

Na toj izložbi slika je prodana jednom, naravno bogatom, engleskom industrijalcu i zameo joj se svaki trag. Dugo, dugo godinama nije se znalo gdje je ta slika.

No kako se ponekad u životu slučajnost pretvori u zakonitost, tako je bilo i ovom prilikom. Jedan od mojih profesora kod kojeg sam radio magistarski rad u Londonu, John Beazley, istaknuti engleski porodničar, aristokrat koji je zahvaljujući meni zavolio Hrvatsku i hrvat-

Vlaho Bukovac

str. 39

Supruga Biserka, sin Alan i snaha Ana, unuke Dea i Lina i Prof. Kurjak.

S obitelji u pustinji u Kataru.

sko slikarstvo, desetak puta je dolazio u našu zemlju (vodio sam ga i u Hlebine) jedne me večeri nazvao, kasno, uzbuđen i govori mi: "Na jednoj sam večeri u Liverpoolu, kod poznani-ka, u dnevnoj sobi visi ogromni Bukovac, Rib-ari. Znam da luduješ za Bukovcem pa ti odmah šaljem polaroid snimku." Čim je polaroid stigao pokazao sam snimku Igoru Zidiću. Nastaje pra-va konsternacija jer se nakon više od 120 go-dina, eto, slučajno, valjda sudbinski, saznalo gdje je ta slika. Slika u tom trenutku nije nikako na prodaju, ali nakon nekoliko mjeseci gos-poda javlja da bi ipak prodala sliku (jer je muž poginuo u prometnoj nesreći). Cijena 200.000 funti. U bunilu i kolekcionarskom „ludilu“ putu-jemo Biserka i ja i kupujemo sliku. Slika tada ne može u Hrvatsku (jer nismo u Europi) pa ju dopremamo u Italiju. Talijani isprva ne daju dozvolu za Hrvatsku, ali zahvaljujući našoj am-basadi i Vatikanu, nakon niza peripetija slika stiže u Hrvatsku. Nakon ekspertize Igora Zidića i Tonka Maroevića slika je pod zaštitom Re-publike Hrvatske kao prvorazredno nacionalno blago.

Kad sam od Igora Zidića zamoljen da u Um-jetničkom paviljonu izložim svoju zbirku (kao jedan od četiri kolekcionara) rado sam to pri-hvatio jer sam tijekom desetljeća želio da i dru-gi uživaju u tim prelijepim slikama.

Volio bih ostaviti Zagrebu, pokloniti znača-jan dio moje kolekcije (recimo stotinjak slika). Pregovori se otežu iz raznih razloga već duži niz godina, nude mi se neki prostori, sporo to ide.

Berber, Budimir Lončar i ja godinama smo se sastajali svake subote u 11 sati u hotelu Esplanade na ugodnom druženju uz štrukle i šampanjac. S Berberom sam bio odličan prijatelj do njegove prerane i nepotrebne smrti. Bili smo nerazdvojni još od mladenačkih dana. Berber je studirao u Ljubljani i kasnije došao u Zagreb. Bili smo prvi susjedi u Dubrovniku, ljeti smo se stalno družili, često su nam se pridružili Đelo Jusić i Joško Juvančić. Volio je, kao i ja, strastveno Zagreb, Hrvatsku i umjetnost.

Svake nedjelje, desetljećima, ujutro smo se sastajali kod Ede Murtića; Zlatko Prica, Krešimir Čupak (šef očne klinike na Rebru, tada) i ja. Raspravljalo se, diskutiralo (Edo je volio diskusije o politici, ja sam bio i ostao potpuno apolitičan, Krešo Čupak je bio izraziti ljevičar). Zavalio sam Edu kroz ta druženja, ali naravno i kroz slike. Od njega sam otkupio, naravno po prijateljskoj cijeni, osamnaest prekrasnih slika Dubrovnika koje je naslikao boraveći kod mene u mojoj kući u Dubrovniku kao dragi prijatelj.

Bio sam dobar i sa mnogim drugim slikarima, npr. Jordanima. Volim i sakupljam također bosanske slikare, s nekima sam prijateljevao, s nekima još i danas. Posebno mi je drag Safet Zec koji zadnjih godina radi u Italiji (upravo je završio likovni rad u crkvi svetog Marka u Veneciji u kojoj se i papa moli).

Motiv žene, uz krajolike, najčešće se javlja u djelima likovnih umjetnika, motiv žene, posebno majke, djevojke ili starice, naravno žensko tijelo kao akt oduvijek je pobuđivalo interes i umjetnika i gledatelja. Moja supruga i ja smo ginekolozi, poznajemo žensko tijelo, ponekad i dušu bolje nego one same pa je, čini mi se prirodno da u mojoj kolekciji, uz krajolike dominira motiv žene (u mom udžbeniku ginekologije i perinatologije na naslovnici su tri žene: prva prekrasna Berberova djevojka, zatim Stančićeva majka i dijete te Bukovčeva starica).

Zato mi se evo upravo ostvaruje san. Uvijek sam želio pokazati svijetu dio svoje zbirke koji se odnosi na motiv žene u djelima hrvatskih umjetnika. Taj mi se **san**, moj životni **san**, eto upravo ostvaruje zahvaljujući Galeriji Mona Lisa, zapravo mladom gospodinu Martinu koji se prihvatio tog pothvata napraviti izložbu s tom temom. Svakako će zauzeti mjesto u mojoj autobiografiji. Zahvaljujem!

S Igorom Zidićem - pripreme za izložbu Zbirke Kurjak u Umjetničkom paviljonu 2019.

Zagreb, veljača i ožujak 2024.

...

...JOŠ AUTOBIOGRAFSKIH NATUKNICA

Moje djetinjstvo... imali smo i bicikl, i konja, i psa... imali smo i naviku čitanja; otac me rano pretplatio na novine i časopise, a u kući je bilo i knjiga (tako sam s devet godina dohvatio Balzaca i čitao ga).

Bio sam izrazito radoznalo dijete, znatiželjno. Kad sam dobio igračku, prvo bih je razmontirao da vidim od čega je napravljena. Vidjeti dublje i dalje od toliko prosječnih oko sebe, u bilo kojoj životnoj dobi, imati interesa, znati uočiti problem i pronaći rješenje... to je znanstveno razmišljanje. Ono nije svakodnevno razmišljanje, ali nije ni previše komplicirano. Znatiželja je preduvjet i vodi ka izvrsnosti. Svatko tko želi uspjeti mora znanstveno misliti. Tada to prestaje biti znanost i postaje dio znanja. Znanje se svakodnevno obogaćuje rezultatima znanstvenog istraživanja.

Umjetnost i znanost su dvije najveće nagrade koje je Svevišnji dao čovječanstvu. Što je mene iz relativno malog mjesta nagnalo da zavolim i znanost i umjetnost nije lako odgonetnuti. Zagreb je za nas bio pojam elegancije i europsizma. Zagreb i Hrvatska bili su raj na zemlji zato što je ondje bilo sjedište kulture. Smatrao sam životnim podvigom dobiti mjesto na zagrebačkom Medicinskom fakultetu. Uspio sam zahvaljujući svojim odličnim ocjenama i bio sam najbolji student. Smatrao sam da je moja snaga velika, vjerovao sam u svoje intelektualne sposobnosti i naviku čitanja. Bilo je potrebno potvrditi se i poštovati tu sredinu u koju si došao pa joj se i odužiti. Ako si pristupačan i komunikativan, ako u svakom građaninu Hrvatske vidiš prijatelja i marljivo učiš, a još si i talentiran, uspjet ćeš. Hrvatska i Zagreb su moja velika ljubav.

S Japanskim princem i princezom.

Poznanstvo s Biserkom počelo je još tijekom studija. Iako smo dolazili iz dviju različitih društvenih sredina, i moji i njezini roditelji puno su polagali na odgoj i obrazovanje djece.

Bio sam odličan student i ubrzo nakon diplome postao asistent, gradio karijeru liječnika i znanstvenika. Medicinski fakultet u to je vrijeme dijelio stanove perspektivnim i nadarenim studentima. Tako sam i ja dobio rješenje za stan. Veselio sam se tom trosobnom stanu i podijelio fantastičnu vijest s Biserkom, s kojom sam već hodao (a i ženidba je bila na vidiku). Pitao sam je želi li da nakon vjenčanja odemo živjeti u taj stan (prepustio sam odluku njoj, kao i mnogo puta kasnije). No njezini roditelji su me pozvali i izrazili želju da živimo kod njih (kćer jedinica, kuća prostrana). Zavolio sam njezine roditelje, a i oni mene, slagali smo se odlično, trajno. Bili su prekrasni ljudi.

Odobreni stan sam vratio, a i danas se sjećam kako mi je profesor, tadašnji dekan, rekao da luđu stvar nikada nije čuo. No ja nisam čovjek koji bi mogao živjeti s viškom stambenog prostora dok neki moji kolege nemaju gdje živjeti.

Moja žena Biserka je krasan čovjek, rođena Zagrepčanka, gradsko dijete iz dobre obitelji, i previše je cijenim. Ja sam postigao ono što sam postigao dobrim dijelom zahvaljujući njoj. Ona nikada nije dala na mene, ja sam samo pisao, ništa me drugo nije zanimalo, nikada nisam kosio travu, brinuo o kući, šetao naše pse.

Biserka: *Alan i ja nikad nismo voljeli publicitet, ali podržavamo Asima što god odlučio.*

Puno sam zemalja svijeta obišao, kako ja brojim, nekih 142, a u 128 imam škole Ian Donald - International School of Ultrasound.

Znam za vašu Galeriju Mona Lisa već dugi niz godina, pratim sve vaše izložbe i uživam u njima. Vi ste neobična, dragocjena skupina, skromni i samozatajni. Izlagali ste autore i djela koja idu potpuno ravnopravno u red s djelima koja se izlažu u razvikanim galerijama i muzejima.

Martine ti si ovu izložbu "Motiv žene" genijalno napravio, a monografija (katalog) uz izložbu je najbolja koju sam ja do sada vidio, a vidio sam ih zaista puno. Ti si unio fantastične motive, izdvojio detalje kao da si Michelangelo, snimio 150 slika, svaka čast. Zato volim s tobom raditi, ugodno si me iznenadio talentom za organizaciju, strpljenjem i lakoćom kojima sve obavljaš. O izložbi se puno pisalo, mediji su ju sjajno popratili, vidjelo ju je nekoliko tisuća ljudi, jednom riječju sretan sam, oduševljen.

Moje osobno kritičko viđenje ove meni neobično drage i korisne suradnje i za mene i za vlasnike galerije Zlatka i Martina je izuzetno pozitivno. U njima dvojici našao sam ono što obično tražim i kad nađem onda te ljude i zavolim i dugo se s njima družim. Vidio sam vas u prvom redu kao velike entuzijaste koji jako cijene svoj trud i kapital u slikama koje imaju i u to unosite jedan visoki poslovni moral. Vi ste meni pokazali jedan poslovni moral i to u području u kojem ste oba jači od mene. Nikad neću zaboraviti tvoje oduševljenje kad si vidio moje slike popraćeno riječima: *koje blago i to mi u Hrvatskoj imamo!* Vi ste prepoznatljivi u Zagrebu i Hrvatskoj, a to je danas najteže. Naravno da se spontano rodila i ideja o izlaganju tih slika. Kad sam malo bolje upoznao vas dvojicu u privatnom smislu, kad smo počeli razgovarati o raznim temama vidio sam da ste veliki intelektualci i da ste zaljubljeni u svoj posao. U vama

*S galeristom Martinom Hencom
- dogovor oko izložbi u Galeriji Mona Lisa.*

dvojici našao sam prijatelje, dolazite u moju kuću i tu ste dobro došli, čak i moja dva psa vas vole.

Posebno me oduševio Martin, taj mladi čovjek samozatajan, poprilično šutljiv, ali kad mu otvoriš pravu temu onda uživaš u njegovoj didaktičkoj povezanosti, misli mu se nadovezuju, nigdje se ne izgubi, dobro promisli šta će reći. Martin je za mene ugodno otkriće. U ovoj suradnji, priprema izložbe, odabir slika, fotografije, transport, oduševio me s kojom je lakoćom sve radio. Biserka i Martin su usko surađivali u izboru, procjeni, posebno ste me oduševili reprezentativnom monografijom koja je dio mnogih uglednih kućnih biblioteka, to je pravo umjetničko djelo, ne znam bi li itko to mogao nadmašiti.

Kad sam u tmurnom raspoloženju, kad me opsjedaju depresivne misli odem se družiti sa svojim slikama koje su bile i ostale moja radost, moje veselje. Zadnji novac dao bih za dobru sliku oduvijek, sretnik sam koji je mogao kupovati umjetnine zarađujući kao liječnik, ali one su na neki način i baština građana Hrvatske i želim da ih i oni ponekad mogu vidjeti, jer moji su etički principi ne čuvati ih ljubomorno unutar četiri zida.

Moj životni san se ostvaruje jer je prva od tri izložbe „Motiv žene u djelima hrvatskih umjetnika“ vrhunski napravljena. Rezultat intenzivnih priprema za drugu izložbu, „Krajolici i mrtve prirode“, je pred nama. Konačno široka publika može vidjeti slavne Bukovčeve „Ribare“ i niz izvrsnih ostvarenja Crnčića, Vidovića, Medovića...

S nestrpljenjem očekujem treću od tri dogovorene izložbe: „Edo Murtić“, čime bi moj životni san bio ispunjen.

Zagreb, listopad, studeni i prosinac 2024.
/ siječanj 2025.

OBITELJ KURJAK O SEBI **SABIRA I ALMA KURJAK**

Našu šesteročlanu obitelj činili su otac, majka, braća Asim, Mustafa, Sabahudin i sestra Sabira.

Rođeni i odrasli u Kotor Varošu, malom mjestu na obali rijeke Vrbanje, nedaleko od Banje Luke, rasli smo u radničkoj obitelji, zadovoljni i sretni, voleći se i poštujući. Naši su roditelji bili pošten i cijenjeni među susjedima i prijateljima. U cijelom mjestu, koje je bilo višenacionalno, imali smo iskrene ljude s kojima smo se družili i njegovali zajedništvo. Moja su se tri brata oženila ženama raznih nacionalnosti, što je u to vrijeme bila rijetkost, ali naš je otac bio ponosan na sve snahe i zeta. Najveća radost bilo je rođenje prvog unuka Igora, Asimova sina.

Osnovnu školu završili smo svi u Kotor Varošu, a srednju školu nastavili u Banjoj Luci. Asim je upisao srednju medicinsku školu, Mustafa učiteljsku, Sabira gimnaziju, a Sabahudin trgovačku školu. Svi smo bili dobri učenici, a nakon završetka škole, Asim je upisao i uspješno završio Medicinski fakultet u Zagrebu. Mustafa se zaposlio kao učitelj, Sabahudin postao uspješan poduzetnik, a Sabira se zaposlila u uredu predsjednika Opštine Kotor Varoš.

Iako smo svi bili dobri učenici, Asim se isticao više od ostalih. Od malih je nogu pokazivao da će postići nešto veliko. Nikada nije bio zadovoljan postignutim, uvijek je želio više. Njegova želja za znanjem i radoznalost činili su ga posebnim, uvijek je išao ispred svog vremena. Najviše je volio čitati i to sve što bi mu došlo pod ruku. Vrlo često bi s nekom knjigom zaspao, pa bi mu ga majka usnulog lagano skinula s prsa. Također je volio pisati, isprva za školske zidne novine, a kasnije i za časopise. Tijekom studija stekao je mnogo prijatelja iz raznih krajeva, koje bi svako ljeto dovodio u Kotor Varoš. Njegovi prijatelji uživali su u kupanju na Vrbanji, šetnjama korzom, igrankama i utakmicama. Ta prijateljstva traju do danas, a naši su prijatelji našu kuću u šali nazivali "Ferijalnim domom".

Nakon završetka Medicinskog fakulteta, Asim se vratio u rodni Kotor Varoš, na radost roditelja i sumještana, koji su bili ponosni što je on postao prvi liječnik iz našeg mjesta. Oženio se liječnicom i doveo još kolega da rade u Domu zdravlja, gdje je on bio izabran za ravnatelja. Pod njegovim je vodstvom Dom zdravlja, koji je bio u problemima, potpuno reorganiziran i unaprijeđen.

Poznavajući Asima i njegovu neumornu želju za znanjem, bilo je očekivano da će nastaviti napredovati. Nakon određenog vremena, vratio se u Zagreb na specijalizaciju iz ginekologije. Tada nas je ponovno obradovao viješću da je dobio drugog sina, Alana.

O njegovom daljnjem radu i uspjesima mislim da je svima poznato, jer i danas niže uspjehe diljem svijeta.

Naš rahmetli otac uložio je mnogo u naše obrazovanje. Nije bilo lako poslati četvero djece u drugi grad na školovanje, ali znao je da obrazovanje djeci daje širinu i mogućnost da postanu ono što žele. Iako su troškovi školovanja bili visoki, otac je nesebično donirao jedinu parcelu svoje zemlje za izgradnju prve tvornice u Kotor Varošu, koja je kasnije postala veliki industrijski gigant i zaposlila stotine radnika.

Naša majka bila je vesela žena, imala je fantastičan sluh i divno je pjevala. Dar za pjevanje naslijedili su i Mustafa i Asim, koji i danas voli zapjevati uz svoje omiljene sevdalinke. Majka je bila ponosna na svoju djecu, koja su osnovala vlastite obitelji. U šali je znala reći da su svi našli svoje životne partnere iz svoje struke.

Brat Mustafa nas je, nažalost, napustio 2016. godine, ostavivši veliku prazninu među nama. Kao obitelj, uvijek smo bili jako povezani i često se okupljali.

Što reći o Asimu, a da nije hvale vrijedno? Iako nismo bili u potrebi, uvijek nas je iznenađivao poklonima, ljetovanjima i brigom. Tijekom rata, kada smo zbog ratnih zbivanja morali napustiti Kotor Varoš, on nas je sve primio, zbrinuo, zaposlio i omogućio život kakav smo izgubili. Naša ljubav i briga jednih za druge traju i danas.

*preuzeto iz knjige:
KURJAK kako je ultrazvukom osvojio svijet
u izdanju Medicinske naklade Zagreb 2018.*

KRAJOLICI

Omer Mujadžić
Ulica u primorju, str. 83

...

Dalmatinski ribari (1884) – *Les pêcheurs de l'Adriatique* – rađeni za pariški *Salon* (na kojemu su i izlagani iste godine) – trebali su učvrstiti Bukovčev ugled načinom – nazovimo ga: akademskim realizmom – koji je znatno odstupao od papirnatoga idealizma pravovjerne Akademije – i motivom rada, koji ga približava novom socijalnom osjećaju što, poslije Courbeta, uzima sve više maha. To je djelo apoteoza ljudske borbe za opstanak, bez klasne determinacije jer Bukovac, simpatizirajući radnika, seljaka, mornara, ribara – ipak nije socijalist, a ni potpuni realist. Da smo u pravu indikativno potvrđuje činjenica da se, ni nakon lijepog uspjeha s *Ribarima*, Bukovac nije ozbiljnije vraćao takvoj tematici.

Starac i dječak, s rukama u koševima punim ribe, u prvom posve približenom planu slike pričali su, zapravo, alegorijsku priču: od osvita života (dječak) do u njegov sumrak (starac) troši se život rada i radišnih ljudi. Snažna slika, osobito kad je razmotrimo u poredbi sa stidljivim realizmom hrvatskoga slikarstva, izborila se za pozornost i u velikome svijetu: bilo je u njoj nešto iskreno, nešto autentično.

Slikana u Francuskoj, godinama je ukrašavala privatnu zbirku Samsona Foka u Engleskoj i, na kraju, završila u Italiji gdje ju je našao i otkupio dubrovački galerist Avdo Ćimić, a od njega, prije dvadesetak godina, sadašnji vlasnik.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Vlaho Bukovac
Dalmatinski ribari, 1884.
ulje na platnu 110 x 200 cm

Ivan Tišov

Mladost (Djevojka na livadi), 1908.

ulje na platnu 48 x 86.5 cm

Vlaho Bukovac
Ljeto (Alegorija), 1898.
ulje na platnu 52.5 x 102.5 cm

...

Mato Celestin Medović (1857-1920) u ovome se izboru, pričinja nježniji, osjetljiviji i samozatajniji, nego što ga pokazuju njegove velike pejzažne slike; ovdje je riječ, uglavnom, o malim i vrlo savjesnim studijama, a tek pejzažna veduta *Iz moga kraja* (oko 1905) pokazuje svu finoću njegove ruke i upućuje na oko osjetljivo prema kromatici juga.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Mato Celestin Medović

*Portret žene u poluprofilu II, 1888-90. revers slike “Iz moga kraja”
ulje na drvenoj pločici 31.5 x 19.3 cm*

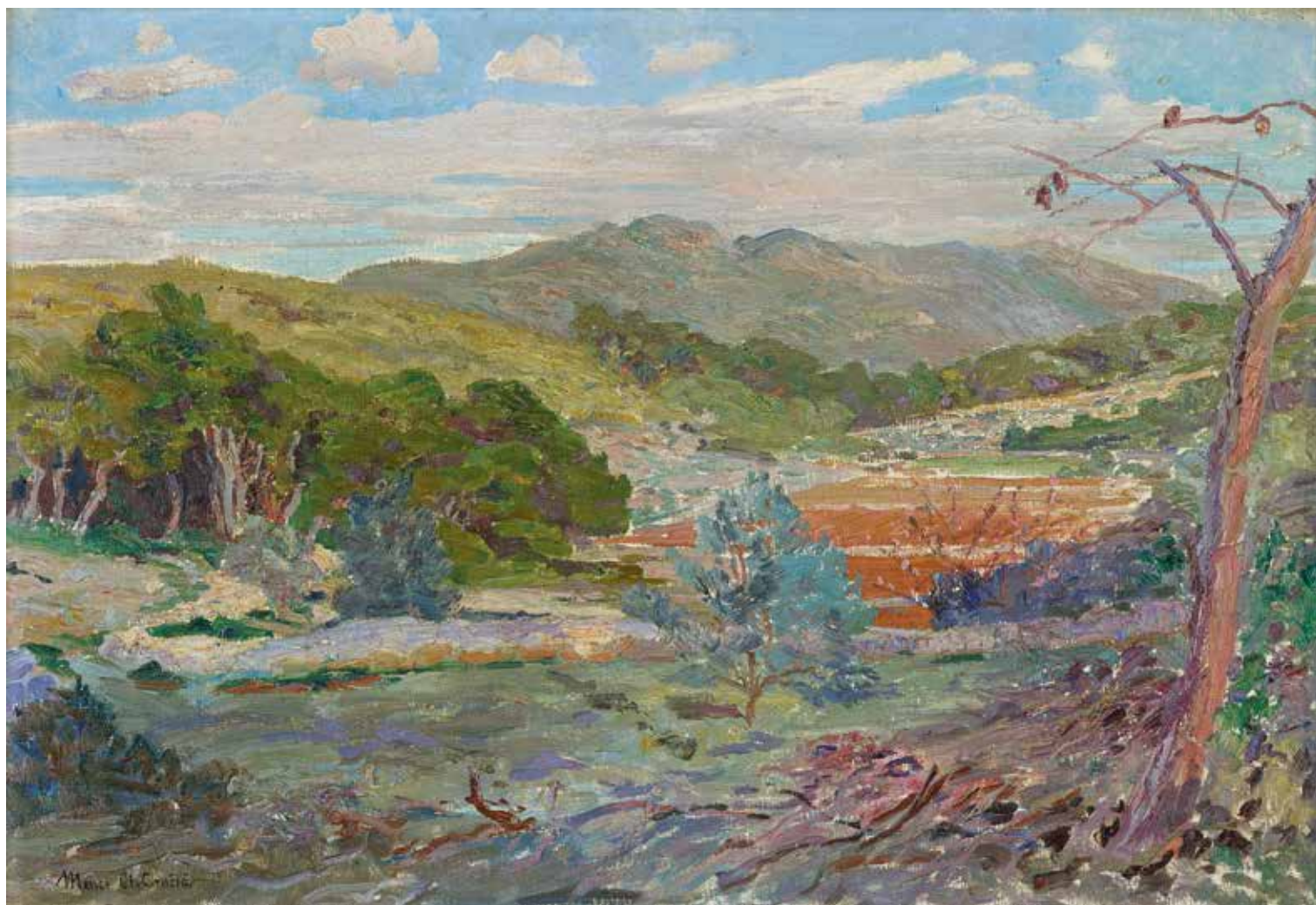
Mato Celestin Medović
Iz moga kraja, oko 1905.
ulje na drvenoj pločici 31.5 x 19.3 cm

Menci Clement Crnčić
Obala s morem - Kuš, oko 1915-18.
ulje na platnu 42 x 57 cm

Menci Clement Crnčić
Dràga kod Vrbnika, oko 1924.
ulje na platnu 85.5 x 91.5 cm

Menci Clement Crnčić
Vinodolsko polje, oko 1910.
ulje na platnu 44 x 64 cm

Tomislav Krizman
Osunčane stijene, oko 1914-17.
ulje na platnu 55.5 x 69 cm

...

U nekoliko vrlo dobrih pa i odličnih motiva Menci Clement Crnčić (1865-1930) predstavlja se onim što je ponajviše i bio: slikar realnosti prirode, atmosferski super-senzibilac, meteoropat koji bi, da nije pjesničke ponesenosti pred Prirodom, bio i vrstan dokumentarist „naših krajeva” (da malo stegnemo Matoša) od Kvarnera do Dubrovnika i južnije.

Dok su *Vinodolsko polje* (oko 1910), *More i obala* (oko 1915), *Dràga kraj Vrbnika* (oko 1924) vrlo dobre i odlične pejzažne slike, *Ribarske barke u Trogiru (Kamerlengo)*, oko 1920, iznimno je djelo velike slikarske koncentracije i evokativne snage: vrhunski komponirano, s pomno raspoređenim kolorističkim naglascima i zamjernom dubinom – zrakom ispunjenog – prostora.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Menci Clement Crnčić
Ribarske barke u Trogiru, oko 1920.
ulje na platnu 40 x 66 cm

Mirko Rački
Primorski motiv, oko 1920.
ulje na platnu 45 x 62 cm

Ferdo Kovačević

Uz Savu

ulje na platnu 39.5 x 55.5 cm

Elsa Wieland Schmidt Vučetić

Park Caffè

ulje na platnu 56 x 63 cm

Mihovil Krušlin

Barke u mandraču

ulje na platnu 44.5 x 56.5 cm

...

Njihovu je naraštaju pripadala i Nasta Rojc (1883-1964), koja je na valu neofeminističkoga čitanja povijesti uskrsnula u posljednjih dvadesetak godina iz mraka anonimnosti u koju je bila gurnuta. Odvažna žena, lijepa, vrlo moderna u svoje doba, nezavisna i slobodoumna, iskušavala je život sa svih strana i, koliko mogu procijeniti, bila je značajniji općedruštveni fenomen, nego samo slikarski. Njezina borba za pravo na izbor, pravo na individualnost, njezina hrabrost na tome putu, njezina moralna postojanost u danima II. svjetskog rata – cjelokupno gledajući – bila je modernija od njezina slikarskog izraza, koji se – tu i tamo – budio u lucidnim proplamsajima, a onda tonuo u serije konvencionalnih (npr.) portreta, koji daleko zaostaju za djelima njezina vršnjaka i prijatelja Miroslava Kraljevića. Za sobom je, unatoč svemu, ostavila nekoliko dragocjenih, indikativnih djela.* Njezin standardni slikarski rukopis nije iskakao iz tradicije pa smo je po mnogo čemu mogli smatrati čak i konzervativnom umjetnicom, a onda bi nas – povremeno – iznenadila djelima začudne slobode i vidovitosti (v. npr. *Naše doba*, 1928, koje bi moglo stajati uz neke buntovne i provokativne slike futurista ili uz anarhodadaistička djela budućih članova grupe *Die Neue Sachlichkeit*) ili, pak, slike neobične, pomalo tjeskobne dojmljivosti i likovne snage kao što su neki njezini zimski pejzaži sa snijegom i vranama.

U Zbirci Kurjak nalazi se, malo poznat, njezin odličan *Seoski krajolik*, 1904.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

* Prepoznale su te vrijednosti Đurđa Petravić, Ljiljana Kolečnik, Ivanka Reberski, Leonida Kovač, Jasminka Poklečki Stošić, ali i Grgo Gamulin, Željko Sabol i drugi tako da je više nitko ne može posve zataškati ili izbrisati iz hrvatske likovne povjesnice.

Nasta Rojc

Seoski krajolik, 1904.

ulje na platnu 35 x 80.2 cm

Vladimir Becić
Ležeći akt (u krajoliku), 1926.
ulje na platnu 55 x 130 cm

Gabrijel Jurkić
Bosanska visoravan, 1951.
ulje na kartonu 30.5 x 40 cm

Gabrijel Jurkić
Ovce na Kupresu (Pastirica), 1935.
ulje na platnu 74 x 100 cm

Ljubo Babić
Berba maslina u Orebiću, 1964.
pastel na papiru 45.5 x 60 cm

Gabrijel Jurkić

Fratar u šetnji, 1920.

akvarel na papiru 21.5 x 38.5 cm

Ljubo Babić
Korčula, 1952.
pastel na papiru 42 x 56.5 cm

Ljubo Babić

Tunera, 1943.

pastel na papiru 58.5 x 44 cm

Niko Miljan

More i grebeni, 1936.

ulje na platnu 77 x 90 cm

Vilko Šeferov
Barke u mandraču
ulje na platnu 60 x 73 cm

Ante Franičević
Mali škver, poslije 1950.
ulje na platnu 55 x 60 cm

Vjekoslav Parać
Pod Ilijića mulom (Solinski zaljev), 1929.
ulje na platnu 38.5 x 59.5 cm

Vladimir Kirin

Paris. Pont neuf, oko 1926.
ulje na šperploči 75 x 100 cm

Vladimir Varlaj
Pogled na Bakar, 1943.
akvarel na papiru 54.5 x74 cm

Jerolim Miše

Pejzaž s Pelješca, 1959.

ulje na platnu 44.5 x 50.5 cm

Anka Krizmanić
Jurjevska ulica, 1912.
ulje na platnu 40.5 x 53 cm

Antun Motika

Brod uplovljava, 1939.

gvaš na papiru 51.5 x 71.5 cm

Marijan Trepše
Sjedeći ženski akt (ispred slike: Krajolik), 1935.
ulje na platnu 100 x 80.5 cm

...

Veliku je važnost posvetio kolekcionar pojavi Antuna Motike (1902-1992), koji je – u razdoblju od samog kraja dvadesetih do početka devedesetih godina prošloga stoljeća – bio lik, kojega senzibilnost za boju i najnježnije naznačivanje oblika – kao dahom! – provode svoje nepopustljivo, individualističko i lirsko revolucioniranje hrvatskoga slikarstva prema svjetlu i fluidnosti, a usuprot težini, zemljurini ili kamenjaru kao omiljenim našim motivima. I kad je slikao Jablanicu bijelio se taj masiv kao golub u gnijezdu.

Među izvrsnim slikama izdvajam, uz *Cvijeće i prozor*, *Doček broda* (oko 1934): sliku lepršavoga vjetra u brodskim konopima i daha vremena koje odlijeće.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Antun Motika

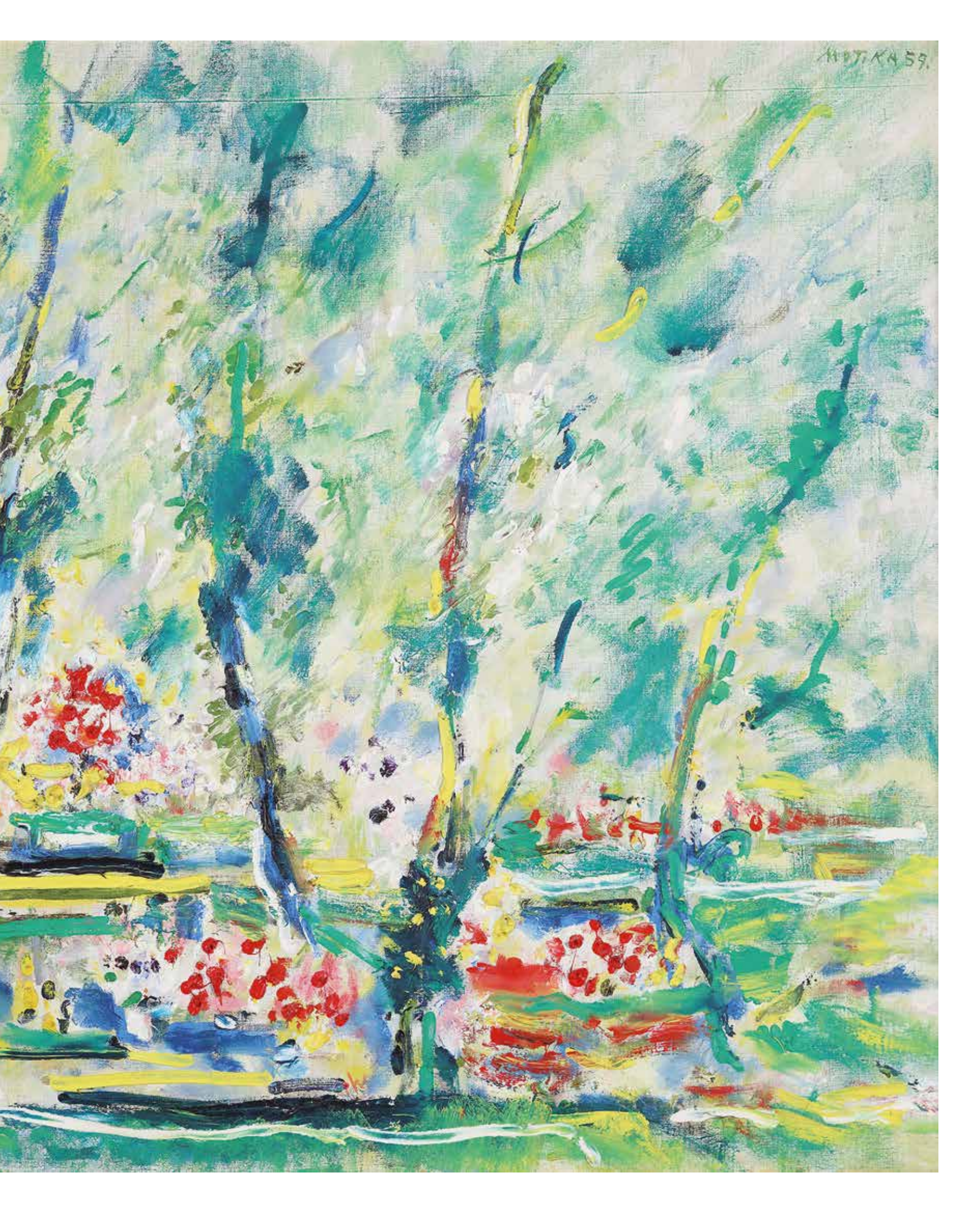
Doček broda u Makarskoj, 1936

ulje na kartonu kaširano na dasku 100 x 60 cm

Antun Motika
Zeleni drvored, 1959.
ulje na platnu 72 x 98 cm

Krsto Hegedušić
Karanfil mahala (Ciganska četvrt u Gradačcu), 1934.
tuš i tempera na papiru 29 x 38.5 cm

Marijan Detoni
Iz karlovačke okolice, 1938.
ulje na platnu 57.5 x 65.5 cm

Bruno Bulić
Pod Dinarom, 1966.
ulje na platnu 54 x 65 cm

Omer Mujadžić
Bosanski krajolik, oko 1929.
ulje na platnu 61 x 70 cm

Omer Mujadžić

Primorski krajolik, 1937.

ulje na platnu 42 x 62.5 cm

Omer Mujadžić
Ulica u Primorju, 1938/39.
ulje na platnu 57 x 45 cm

Vilim Svečnjak

S Bola

ulje na platnu 34.5 x 42 cm

Vilim Svečnjak

Otočki motiv

ulje na platnu 67 x 47 cm

Ismet Mujezinović
Žetva
ulje na platnu 97 x 180 cm

...

Grupu ponajboljih slika „hrvatskih seljaka-slikara” – poslije će ih zvati primitivnima, naivnima, izvornima itd. – čine u Zbirci Kurjak djela Ivana Generalića (1914-1992), Ivana Rabuzina (1921-2008), Ivana Lackovića Croatae (1932-2004), a priključujemo im i dobru Mrtvu prirodu Josipa Generalića (1936-2004).

Doajen te družbe bio je i ostao, doma i u svijetu, kroz desetljeća mije-
na sjajni Ivan Generalić. Njegova je *Zima* (1950) jedan takav „motiv za
sva vremena”, jer ga je intuicija povezala sa stoljećima europske – reci-
mo: brueghelovske – pejzažne tradicije, kao da mu je đak-suradnik. U
najboljim svojim djelima Generalić ne koristi dosjetku, anegdotu, geg,
nego dosljedno slikarski, na visokoj razini, razrješava probleme linearne i
zračne perspektive, hlađenja tona u dubini iluzioniranoga prostora, distri-
bucije svjetla, iluzije prostornosti, odnosa deskripcije „predmeta” i naracij-
skoga okvira scene, odnosa punog i praznog ili „punog” i „ praznog”.

Zima je – u vrijeme najtežeg pritiska socrealizma, nametanog kolektivizma
i kolektivističke klasne motivacije, angažiranja i pretvaranja inertnog pro-
matrača u borbenoga sudionika, buđenja fanatizma i optimizma – istinsko
remek-djelo, koje izgovara samo ono što zaista i hoće: prazninu,
rezignaciju, mraz u tijelu i u duši.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Ivan Generalić

Zima, 1950.

ulje na staklu 44 x 35.5 cm

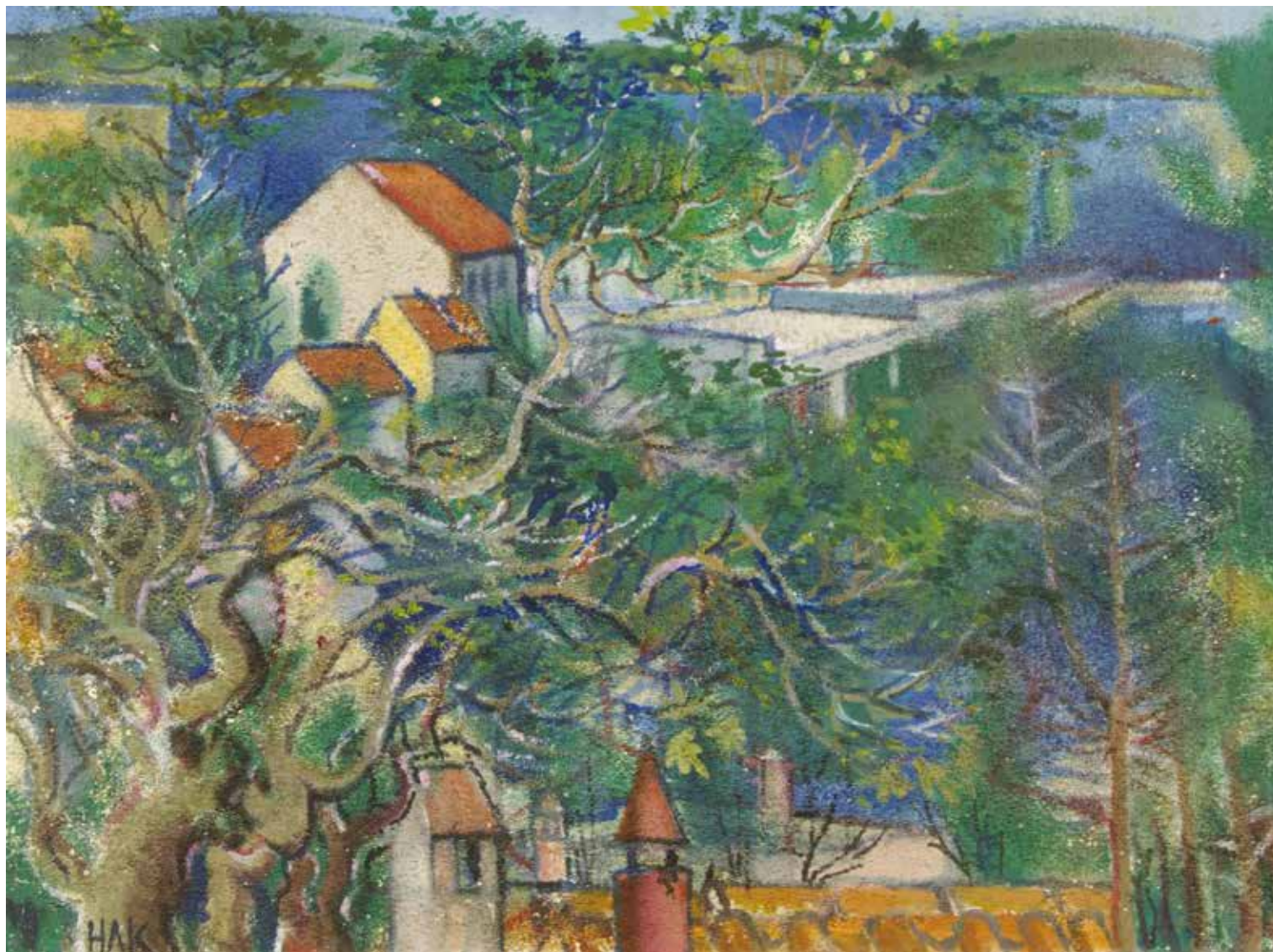
Slavko Kopač
Santa Maria della Salute, 1946.
ulje na lesonitu 60 x 50 cm

Ivo Dulčić
Palača u Veneciji, oko 1952.
gvaš na papiru 43 x 32 cm

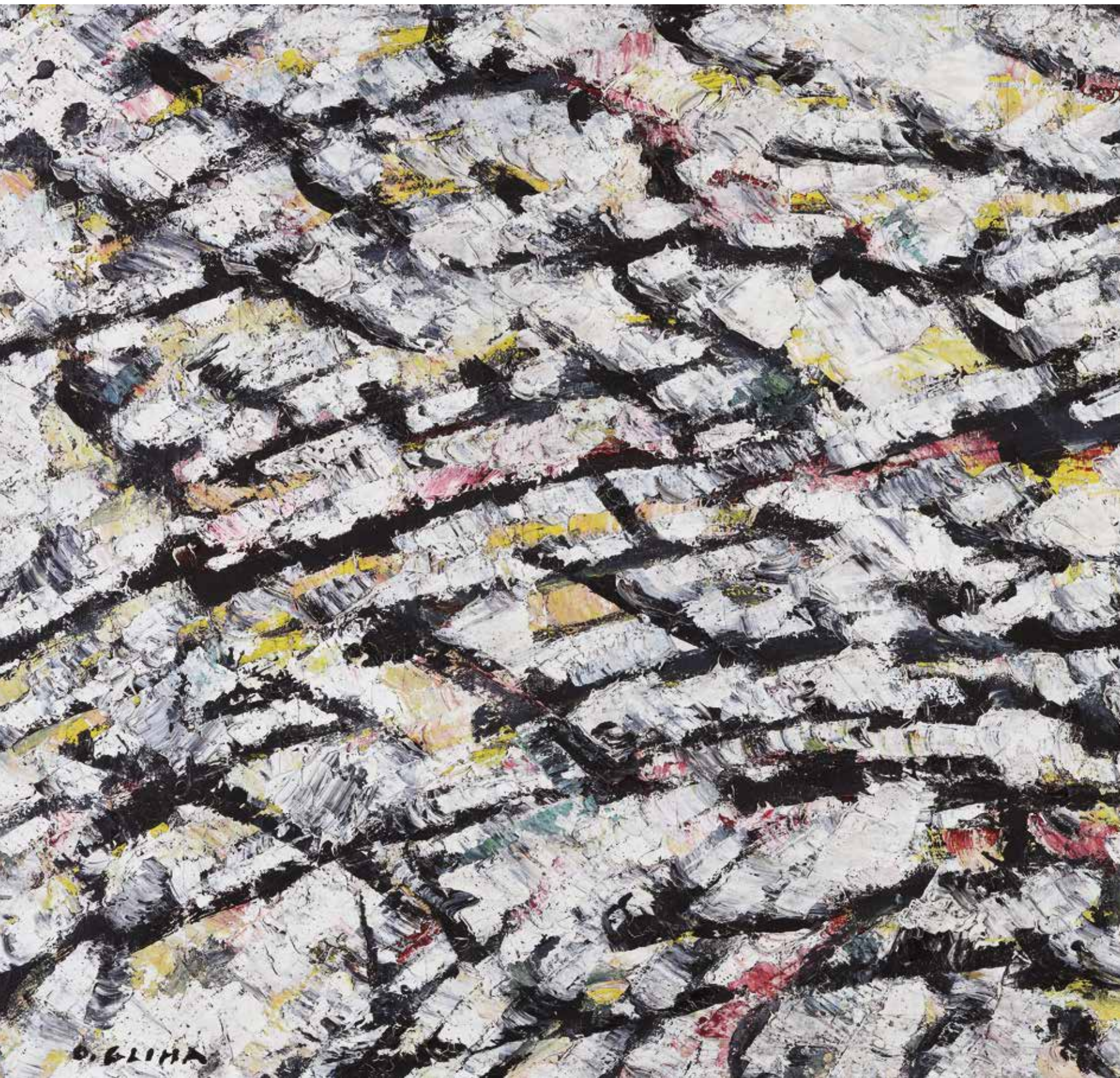
Slavko Šohaj
Primorski motiv, 1974.
ulje na platnu 65 x 78.5 cm

Hajrudin Kujundžić

Primorski krajolik

ulje na platnu 58 x 79 cm

Oton Gliha
Gromače, 1973.
ulje na platnu 69 x 145 cm

Frano Šimunović

Međe, oko 1980.

akvarel i tempera na papiru 35 x 55 cm

Oton Gliha
Gromače 1-93, 1993.
ulje na platnu 70 x 90.5 cm

Mladen Veža

Motiv iz okolice Brista, oko 1992.

ulje na platnu 50 x 61 cm

Mladen Veža
Motiv iz Gradca, 1994.
ulje na platnu 46 x 50 cm

Zlatko Prica

Pejzaž iz Istre, 1951.

ulje na platnu 50 x 81 cm

Edo Murtić
Ulične demonstracije, 1950.
ulje na platnu 97 x 146 cm

Zlatko Prica
Zagrljaj, 1991.
ulje na platnu 133 x 163 cm

Zlatko Prica
Dvije žene i barke, 1993.
ulje na platnu 130 x 162 cm

Edo Murtić
Žuti otok, 1985.
ulje na platnu 41 x 50 cm

Edo Murtić
Otok, 1981.
ulje na platnu 50 x 60 cm

Edo Murtić
Dva oblaka, 1990.
ulje na platnu 90 x 136 cm

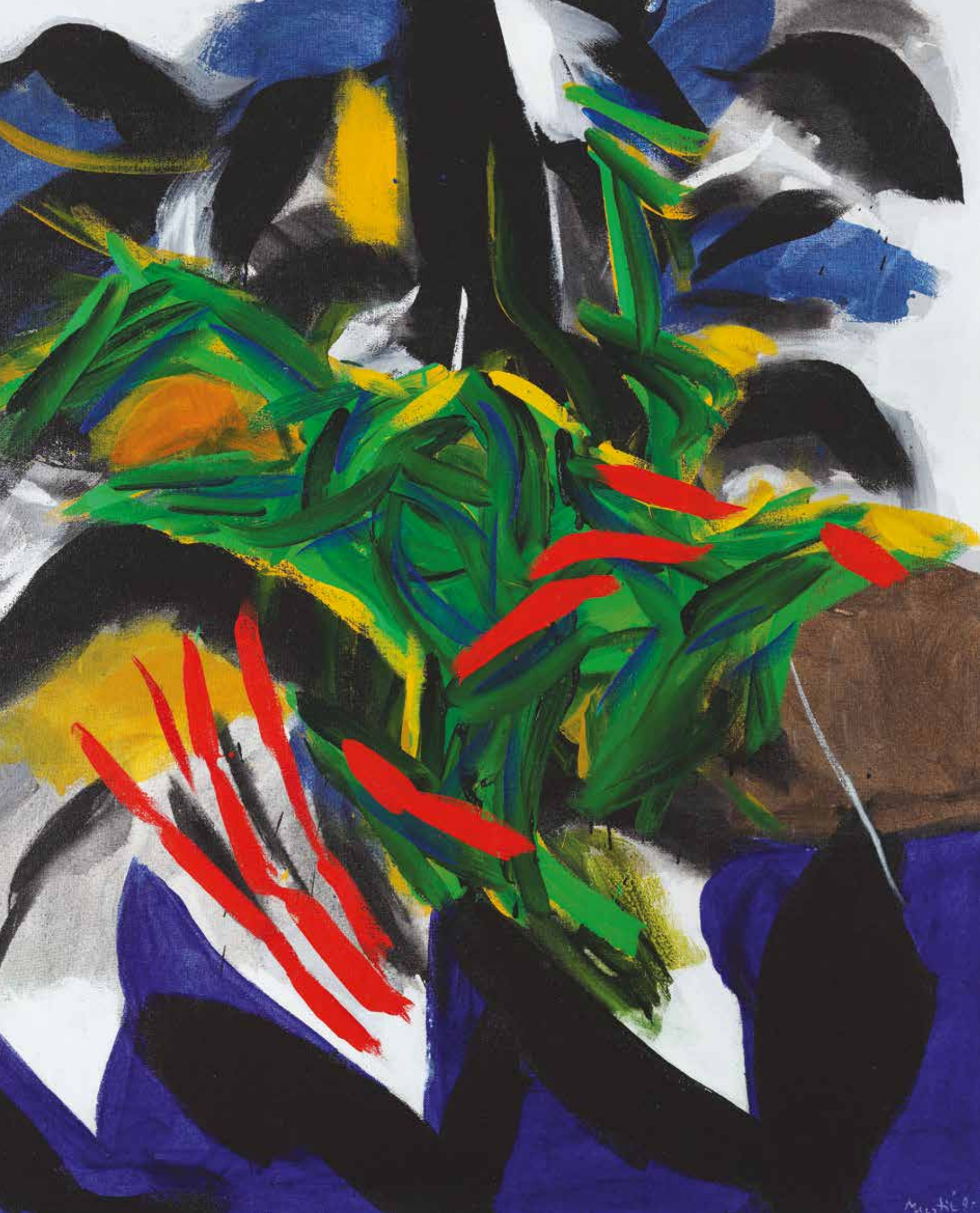

Edo Murtić

Dva goruća grma, 1991.
ulje na platnu 112 x 145 cm

Edo Murtić
Oštri valovi, 1995.
akrilik na platnu 146 x 130 cm

Edo Murtić

Rovinj, 1998.

akrilik na platnu 60 x 100 cm

Edo Murtić
Rovinj, 1995.
akrilik na platnu 81 x 100 cm

...

U toj je grupi Ivan Rabuzin bio značajna iznimka. Nije bio seljak, nego stolar, drvodjelja; a i otac mu je bio radnik, rudar. Ipak je živio na selu – Ključ, kraj Novog Marofa – a živa mu je priroda bila jedinim stvarnim poticajem.

Sunce!

O Rabuzinu se ne može govoriti kao o Generaliću: to su paralelni, ali različiti svjetovi. Generalić je bio opservator, Rabuzin fantazist, Generalić je bio realist, Rabuzin idealist, Generalić je imao izoštren osjećaj za oblik i volumen, Rabuzin za stil.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Ivan Rabuzin
Sunčani oblaci, 1992.
ulje na platnu 60 x 73 cm

Đuro Pulitika
Kamenjar, 1999.
ulje na lesonitu 15.6 x 18.6 cm

Đuro Pulić
Bijeli put, 1989.
ulje na platnu 50 x 60 cm

Josip Vaništa
Zima. Kravarsko, 1990.
ulje na platnu 50 x 70 cm

Josip Vaništa

Put, oko 1990.

ulje na platnu 80.5 x 100.5 cm

...

Dok spominjemo mediteransku komponentu hrvatskoga slikarstva (od Mata Celestina Medovića do Emanuela Vidovića, od Jerolima Miše do Marina Tartaglie, od Ignjata Joba do Jurja Plančića, od Otona Glihe do Ante Kaštelančića...) jedva sam dočekao da me slijed godina dovede do Ljube Ivančića (1925-2003): značajnoga i među najvećima.

Taj naš introvertni slikar golemoga povijesnog i tehničkog znanja bio je umjetnik širokih interesa, ostvarujući se u svim tradicionalnim žanrovima, no četiri su bila dominantna – pejzaž, portret, autoportret, akt (s jednom ili više figura). Svaki od tih žanrova podrazumijevao je i mogućnost onoga petog: interijera. U Kurjakovoj zbirci dva su odlična uzorka Ivančićeve pejzažne umjetnosti i figure/akta u interijeru. Skrećem pozornost na karakter vizionarnog u njegovoj *pejzažnoj* slici: ljudsko obitavalište kao da se još jedva održava u kozmičkome viru.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Ljubo Ivančić

Krajolik

ulje na lesonitu 49 x 65 cm

Vasko Lipovac
Čamac na rijeci, 1999.
ulje na platnu 60 x 132 cm

Vasko Lipovac

Čamac na rijeci, 1999.

ulje na dasci 64.5 x 123 cm

Josip Trostmann

Palma, 1999.

ulje na kartonu 26.5 x 32 cm

Josip Trostmann
Pred kućom, 1983.
ulje na platnu 81 x 100 cm

Miljenko Stančić

Dvoje, oko 1964.

ulje na platnu 66 x 81.5 cm

Safet Zec

Krošnja, 1992/96.

ulje na platnu 99 x 89 cm

Safet Zec

Dvorište, 1990.

ulje na platnu 89.5 x 99.5 cm

...

Za njim je, uskoro, svoj trag u Zagrebu ostavio i Safet Zec (1943) o kojemu već rekoh nekoliko riječi. On nije baš često bio ovdašnji gost, niti je u Zagrebu živio, pustio korijena. Dodirnuo je neke ljude, a neki su od njih bili poput rezonantnih instrumenata.

– Poznate li Zeca? – upitao me, nekom zgodom, Miljenko Stančić.

– Slabo. Površno...

– Trebali ste reći: „Nažalost, slabo. Ono ‘površno’ – slobodno izostavite. To Vam niš’ ne znači.

– Što da radim? Da se ubijem?

– Ne, sad ne morate. Al, ak’ vam igdar dojde da se hitite pod vlak – pogledajte si prije neku njegovu *hižu s geranijima v prozoru*. Čujte, taj dečec ima srca. Kad to pogledam – dom, znate, ne kuću, nego baš dom – to me ispuni energijom malih ali pravih stvari. Rasplinu se vse črne misli – i kaj vam ostane? Ne veselost, ne polet, nego neka tiha nostalgija s kojom se najlepše živi. I kamen mu je topli, kaj ne? Niš’ trdo, niš’ grubo, niš’ mrzlo; ta je njegova hiža od kruha zidana. U jednom jedinom njegovom kamenu mogel bi se človek skutrit, proživet celi svoj vek. Taj je slikar iskren pripovedač, to su stranice pravoga života, to se već retko sretne. Znae kak mu se za vse odužim? Pustim suzu – vidljivu, nevidljivu, nije važno. (Samo se vi smeškajte, da.)

Ako sam se i smješkao – vidljivo, nevidljivo, nije važno – nisam ništa osporio. I Zec je, kao i Berber, nastavio živjeti drugdje, a da se nije iznevjerio, a da se nije izolirao: dajući svima i primajući od mnogih.

...

Igor Zidić

*“O Zbirci Kurjak: povijest nastanka, sastav, pojedinosti”
iz predgovora za izložbu “Zbirka Kurjak”
u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu 2019.*

Safet Zec

Kuća na obali, 1990.

akvarel/gvaš/pastel na papiru 70 x 100 cm

Safet Zec

Studija za Šipan, 1990.

kolaž akvarel/gvaš/pastel na papiru 36 x 51 cm

Munir Vejzović

Zrinjevac u magli, 2001/02.

ulje na platnu 46 x 60 cm

Munir Vejzović

Prema paviljonu na Zrinjevcu, 2001/02.

ulje na platnu 50 x 61 cm

Munir Vejzović
Cvjetni trg, 1997.
ulje na platnu 116 x 91 cm

Munir Vejzović
Mediterran, oko 2003.
ulje na platnu 98 x 110 cm

Zlatan Vehabović
Lukomir BiH, 2020.
ulje na platnu 117 x 136 cm

DUBROVNIK

Ivo Vojvodić

Dubrovačka luka, str. 148

detalj

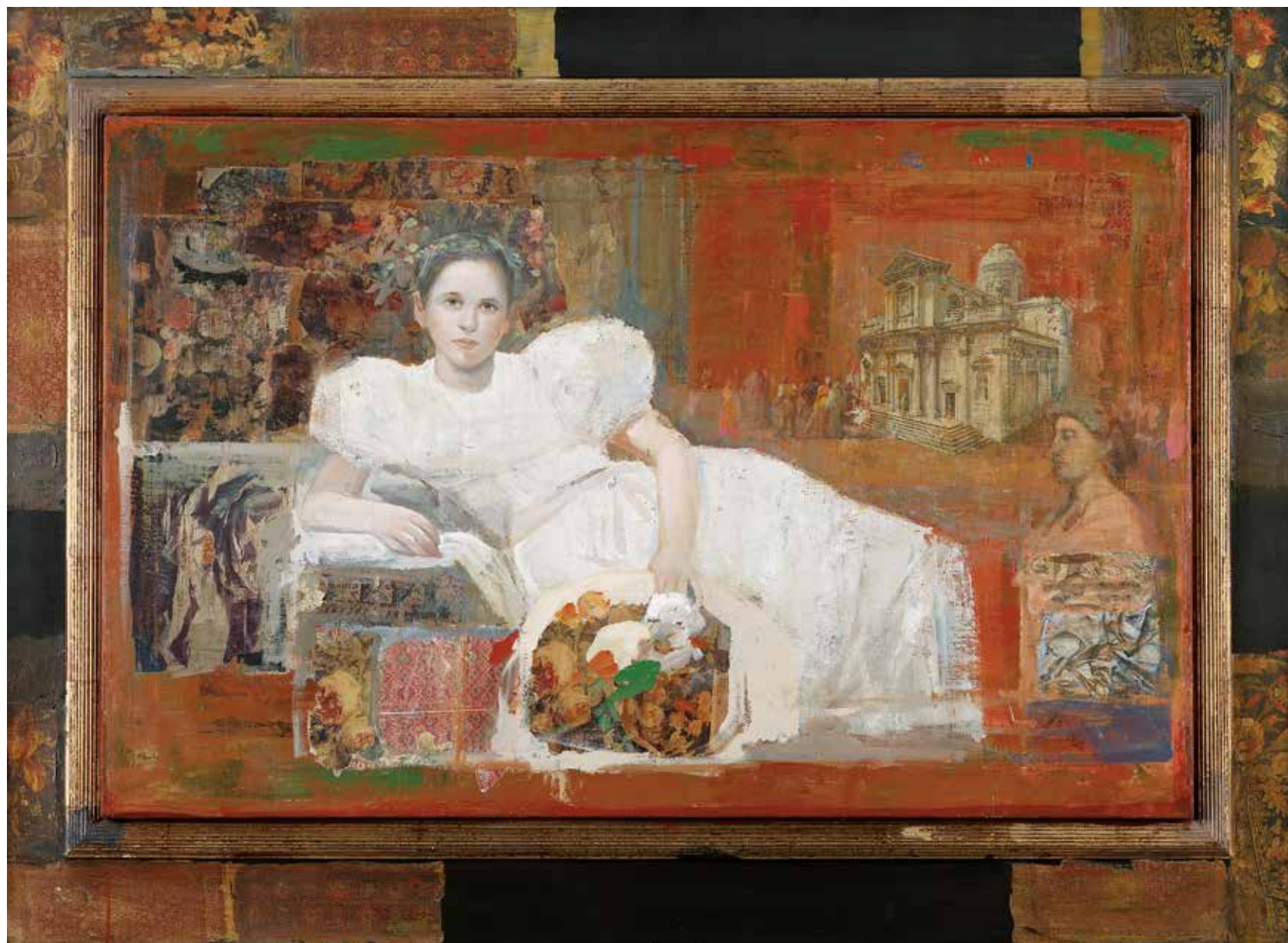
...

Pitaš me, Martine sjećam li se prvog trenutka kad se u meni zapalila iskra ljubavi, strasti za umjetnost. Bilo je to ovako: bio sam klinac, mislim pri kraju osnovne škole i poslao sam svoju pjesmu "Lipa" u Plavi vjesnik. Javio mi se glavni urednik Pero Zlataar, želi objaviti pjesmu uz ilustracije mladog, kaže talentiranog slikara Mersada Berbera. Otišao sam do njega, upoznao ga, napravio je dvije slike. I slike i pjesma su objavljeni, Berber je slike poklonio meni (imam ih i danas), a prijateljstvo s Berberom bilo je i ostalo trajno. I do tada sam posjećivao izložbe, volio slike. Mislim da su te dvije slike u meni razbuktale strast i inficirale me kolekcionarstvom.

...

Asim Kurjak

*Iz razgovora Asima Kurjaka i Martina Henca
u sklopu priprema za izložbu
"Zbirka Kurjak - motiv žene u djelima hrvatskih umjetnika",
Zagreb, veljača 2024.*

Mersad Berber
Hommage à Bukovac, 1999.
ulje na platnu i drvu 90 x 145 cm

Ivo Dulčić
Motiv iz Gruža
gvaš na papiru 34 x 42 cm

Elsa Wieland Schmidt Vučetić

Stara dubrovačka luka

akvarel na papiru 40 x 50 cm

Anka Krizmanić
Dubrovačka luka, 1940.
ulje na platnu 38 x 52.5 cm

Munir Vejzović

Dubrovnik

ulje na platnu 46 x 55 cm

Fadil Vejzović
Hommage à Schindler, 2012.
ulje na platnu 70 x 90 cm

Johann Seits
Pogled na Dubrovnik, 1901.
ulje na kartonu 32 x 38.6 cm

Edo Murtić
Minčeta II, 2000.
akrilik na platnu 65 x 81 cm

Edo Murtić
Dubrovnik, 1987.
ulje na platnu 97 x 130 cm

Edo Murtić
Dubrovnik, 2000.
akrilik na platnu 65 x 82 cm

Edo Murtić
Dubrovnik, 2000.
akrilik na platnu 65 x 82 cm

Ivo Vojvodić

Dubrovačka luka, 1986.

ulje na kartonu 35 x 50 cm

Edo Murtić
Pogled na Dubrovnik, 2000.
akrilik na platnu 90 x 130 cm

Josip Trostmann

Minčeta, 1999.

ulje na kartonu 18 x 20.5 cm

Josip Trostmann

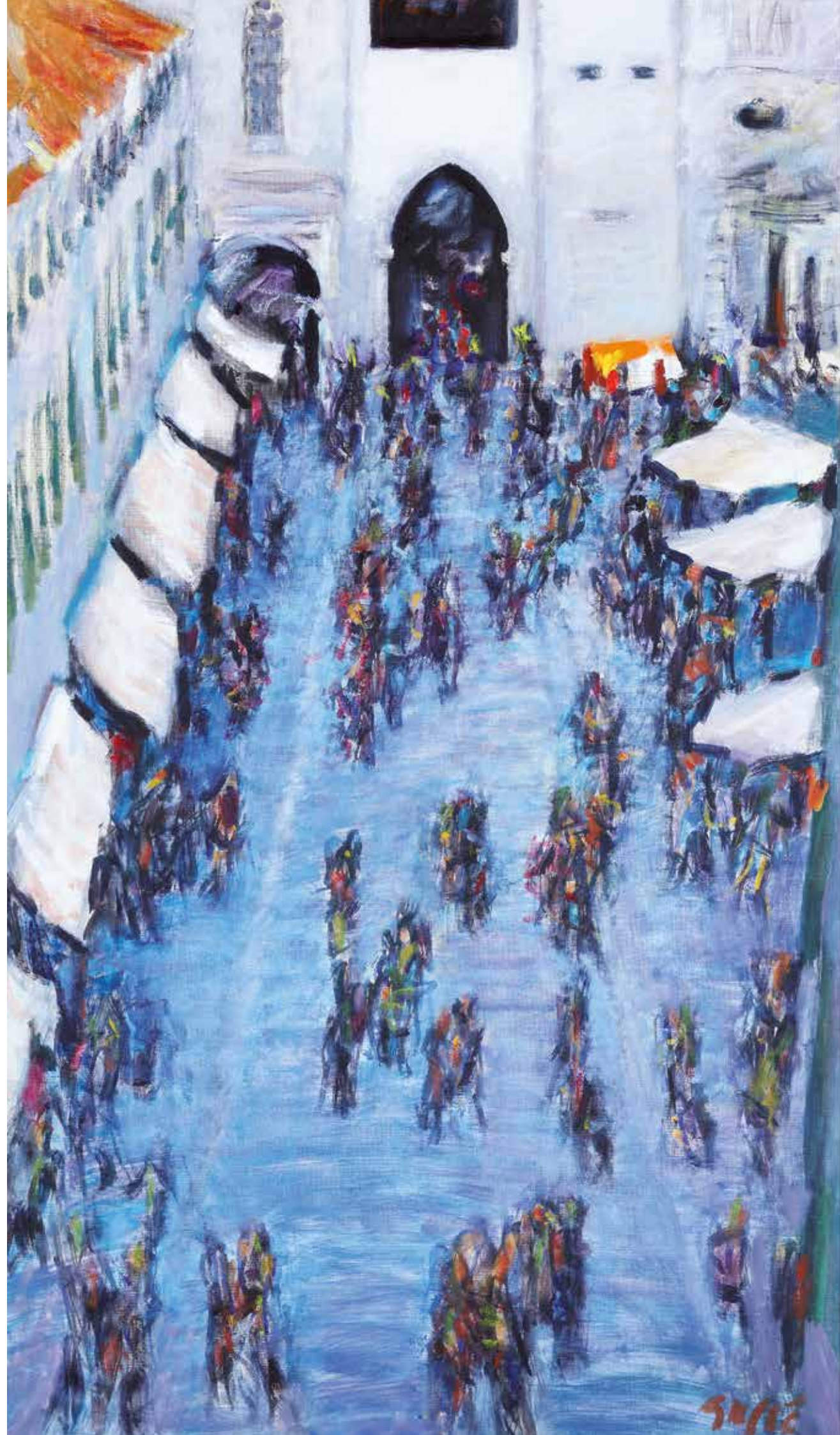
Minčeta, 1997.

ulje na kartonu 29.5 x 29.5 cm

Tomo Gusić

Stradun, 2012.

ulje na platnu 119.5 x 69 cm

Fadil Vejzović
Dubrovnik. Vila Šeherezada, 2012.
ulje na platnu 50 x 70 cm

Mersad Berber

Pogled iz Lozice, 1998.

ulje na platnu 72.5 x 140.5 cm

Fadil Vejzović
Dubrovnik. Pred Dvorom, 2012.
ulje na platnu 80 x 80 cm

Fadil Vejzović
Iz Kneževog dvora, 2012.
ulje na platnu 61 x 46 cm

Mersad Berber

Orlando + Katedrala, 1992.

ulje na platnu 34 x 42 cm / 39.5 x 50 cm

Milovan Stanić

Dubrovnik

ulje na platnu 117.5 x 177 cm

MRTVE PRIRODE

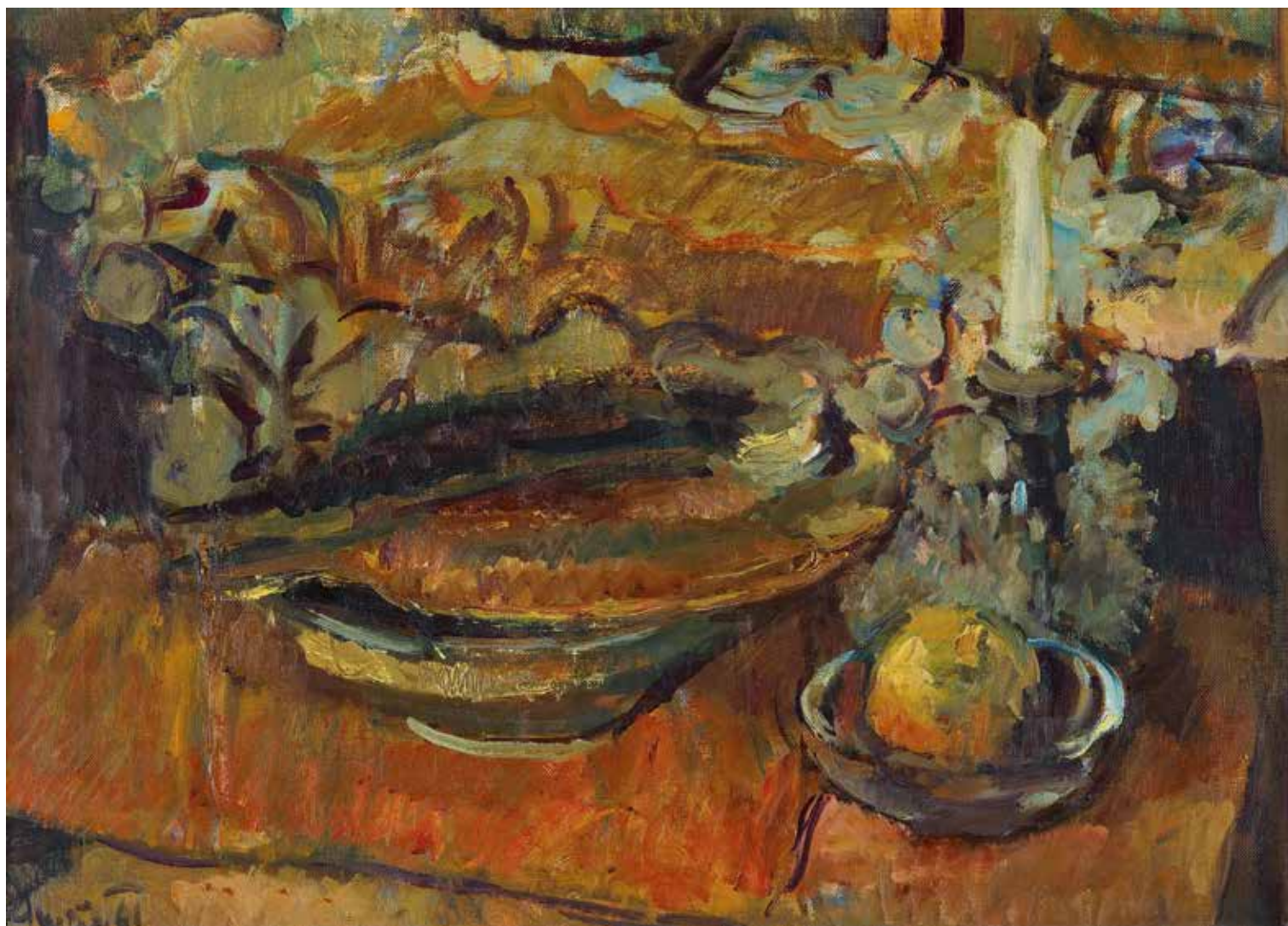
Jerolim Miše

Mrtva priroda, str. 162
detalj

Nikola Mašić
Mrtva priroda
ulje na platnu 59 x 19.5 cm

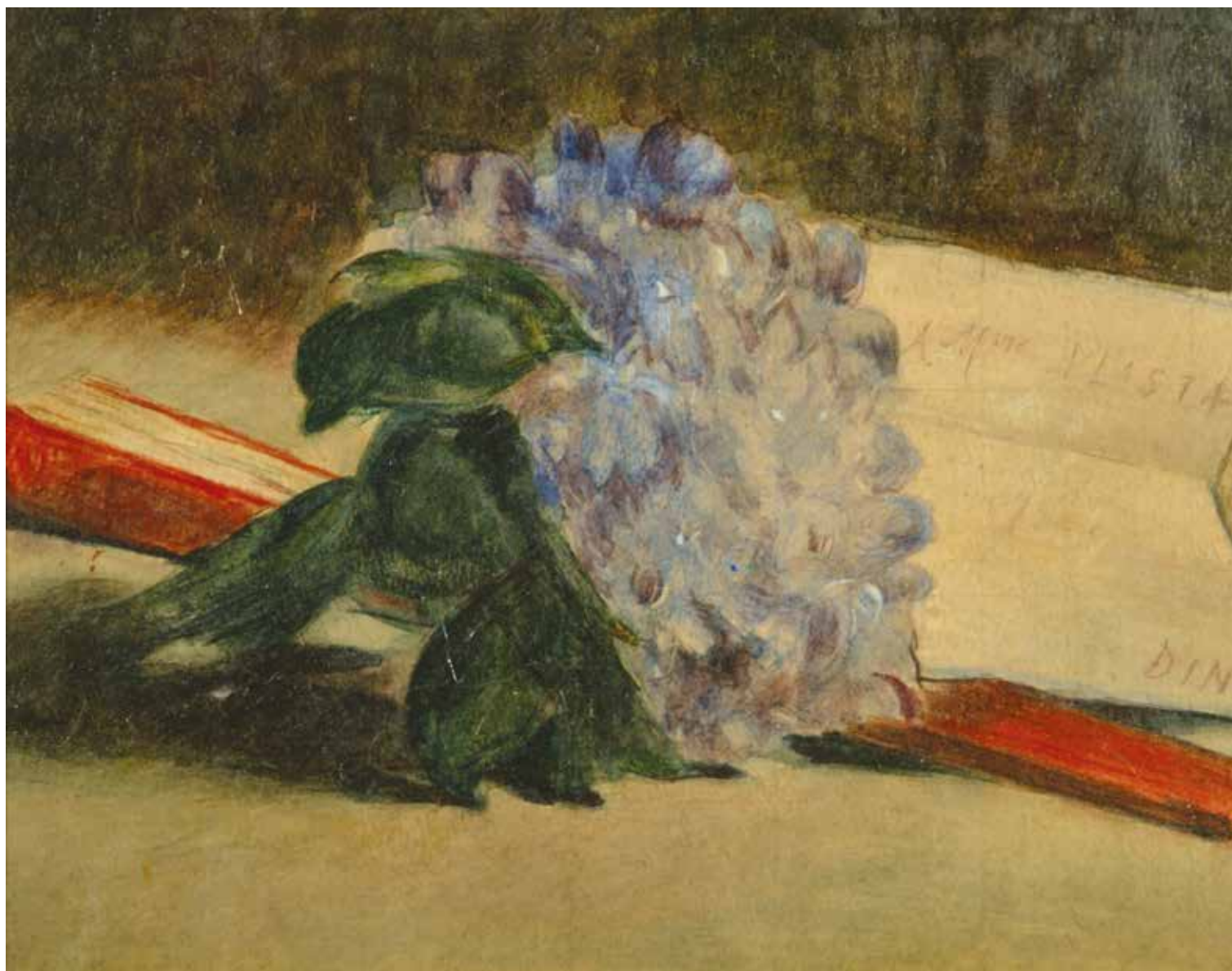
Jerolim Miše
Mrtva priroda, 1961.
ulje na platnu 46 x 63 cm

Jerolim Miše

Mrtva priroda, 1935.

akvarel na papiru 58 x 43.5 cm

Oton Postružnik
Stručak ljubičica
ulje 20 x 25.5 cm

Antun Motika
Cvijeće u prozoru, oko 1956.
 ulje na platnu 116 x 73 cm

Nikola Reiser
Cvijeće
 ulje na platnu 92 x 65 cm

Đuro Pulitika

Dubrovački interijer, 1998.

ulje na lesonitu 15.5 x 18.5 cm

Ivo Vojvodić
Dubrovački interijer s jabukama, 1983.
ulje na kartonu 48 x 68 cm

Mersad Berber

Mali đardin Vlaha Bukovca, 2003.

ulje na platnu 30 x 40 cm / uramljeno 62 x 71 cm

Mersad Berber

Dubrovkinja i dva buketa, 1994.

ulje na kartonu 71 x 25.5 + 71 x 50.5 + 71 x 25.5 cm (triptih) / uramljeno 101 x 132.5 cm

*Asim Kurjak i ministar vanjski poslova BiH Elmedin Konaković -
dodjela diplomatske putovnice.*

13. veljače 2025. ministar vanjski poslova BiH Prof. Kurjaku uručuje diplomatsku putovnicu Bosne i Hercegovine - dodjeljuje se istaknutim znanstvenim radnicima koji su između ostalog kao visoko rangirani navedeni između TOP 2% najcitiranijih znanstvenika u svijetu prema Stanford listi koju je krajem prošle godine objavio „Elsevier“.

To je priznanje izuzetnim pojedincima koji svojim radom, predanošću i dostignućima doprinose ugledu BiH na svjetskoj akademskoj sceni kao i globalnoj znanstvenoj zajednici.

Rođen je 1942. godine. Studirao na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu gdje je diplomirao 1966. Od 1971-1972. na poslijediplomskome je studiju na University of London; 1974. položio specijalistički ispit iz ginekologije i porodništva; 1977. obranio doktorsku tezu. Profesor je Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i u Sarajevu.

Obnaša dužnost predsjednika Međunarodne akademije perinatalne medicine.

Objavio je više od 500 znanstvenih tekstova s dvostrukom recenzijom; 414 stručnih tekstova; napisao ili uredio 117 knjiga koje su objavljene na 12 svjetskih jezika i po tome je jedan od najproduktivnijih svjetskih znanstvenika; više od 700 pozvanih predavanja na međunarodnim skupovima; mentor 52 magistarska rada, mentor 28 doktorata. Članci kojima je autor ili koautor citirani su prema podacima Google Scholar baze podataka više od 11.000 puta.

Dobitnik je mnogobrojnih nagrada: Državne nagrade za mlade znanstvenike (1971), Republičke nagrade "Ruđer Bošković" za znanstveni rad (1985), Nagrade HAZU "J. J. Strossmayer" za najbolje znanstveno djelo (1990), Nagrade HAZU za medicinsku znanost (1994), Nagrade "Europski krug" (1996), Nagrade "William Liley" za najbolji znanstveni rad iz fetalne dijagnostike i terapije (1998), "Maternity Prize", nagrade Europske udruge za perinatalnu medicinu za doprinos u području perinatalne medicine (2000), odlikovanja predsjednika RH „Redom Danice Hrvatske s likom Ruđera Boškovića” (2001), visokoga odličja Hrvatskoga liječničkog zbora „Pavao Čulumović” (2003), „Erich Saling Perinatal Prize” (2011), „Lifetime Achievement Award”, nagrade Međunarodne akademije perinatalne medicine (2015).

Redoviti je član Svjetske akademije umjetnosti i znanosti, Europske Akademije znanosti i umjetnosti, Međunarodne Akademije za humanu reprodukciju, Akademije znanosti regije Puglia u Italiji i Akademija medicinskih znanosti Katalonije i Rusije, a počasni je član Američkog instituta za ultrazvuk u medicini i biologiji te akademik Ruske akademije znanosti. Član je Akademije znanosti i umjetnosti Bosne i Hercegovine kao i član Bošnjačke akademije znanosti i umjetnosti.

Bivši je predsjednik Akademije medicinskih znanosti Hrvatske (od 2000. do 2005) i Svjetske udruge perinatalne medicine. Trenutno je voditelj Odbora za edukaciju Svjetske udruge perinatalne medicine i direktor Škole ultrazvuka u medicini i biologiji „Ian Donald”.

Glavni je urednik časopisa „Donald School Journal of Ultrasound in Obstetrics and Gynecology”.

Doctor Honoris Causa na Sveučilištima u Banjoj Luci, Budimpešti, Barceloni, Bukureštu, Ateni, Montevideu, Moskvi, Tomsku, Buenos Airesu, Petrogradu, Tirani, Khartoumu.

Počasni je član 15 međunarodnih udruženja.

Član je uredništava nekoliko međunarodnih časopisa.

M. Cl. Gracie

KATALOG DJELA

STR

- 1 38 Vlaho Bukovac, *Dalmatinski ribari, 1884.*, ulje na platnu 110 x 200 cm
- 2 40 Ivan Tišov, *Mladost (Djevojka na livadi), 1908.*, ulje na platnu 48 x 86.5 cm
- 3 41 Vlaho Bukovac, *Ljeto (Alegorija), 1898.*, ulje na platnu 52.5 x 102.5 cm
- 4 42 Mato Celestin Medović, *Portret žene u poluprofilu II, 1888-90.*, ulje na drvenoj pločici 31.5 x 19.3 cm
- 5 43 Mato Celestin Medović, *Iz moga kraja, oko 1905.*, ulje na drvenoj pločici 31.5 x 19.3 cm
- 6 44 Menci Clement Crnčić, *Obala s morem - Kuš, oko 1915-18.*, ulje na platnu 42 x 57 cm
- 7 45 Menci Clement Crnčić, *Drąga kod Vrbnika, oko 1924.*, ulje na platnu 85.5 x 91.5 cm
- 8 46 Menci Clement Crnčić, *Vinodolsko polje, oko 1910.*, ulje na platnu 44 x 64 cm
- 9 47 Tomislav Krizman, *Osunčane stijene, oko 1914-17.*, ulje na platnu 55.5 x 69 cm
- 10 49 Menci Clement Crnčić, *Ribarske barke u Trogiru, oko 1920.*, ulje na platnu 40 x 66 cm
- 11 50 Mirko Rački, *Primorski motiv, oko 1920.*, ulje na platnu 45 x 62 cm
- 12 51 Ferdo Kovačević, *Uz Savu*, ulje na platnu 39.5 x 55.5 cm
- 13 52 Elsa Wieland Schmidt Vučetić, *Park Caffé*, ulje na platnu 56 x 63 cm
- 14 53 Mihovil Krušlin, *Barke u mandraču*, ulje na platnu 44.5 x 56.5 cm
- 15 55 Nasta Rojc, *Seoski krajolik, 1904.*, ulje na platnu 35 x 80.2 cm
- 16 56/57 Vladimir Becić, *Ležeći akt (u krajoliku), 1926.*, ulje na platnu 55 x 130 cm
- 17 58 Gabrijel Jurkić, *Bosanska visoravan, 1951.*, ulje na kartonu 30.5 x 40 cm
- 18 59 Gabrijel Jurkić, *Ovce na Kupresu (Pastirica), 1935.*, ulje na platnu 74 x 100 cm
- 19 60 Ljubo Babić, *Berba maslina u Orebiću, 1964.*, pastel na papiru 45.5 x 60 cm
- 20 61 Gabrijel Jurkić, *Fratar u šetnji, 1920.*, akvarel na papiru 21.5 x 38.5 cm
- 21 62 Ljubo Babić, *Korčula, 1952.*, pastel na papiru 42 x 56.5 cm
- 22 63 Ljubo Babić, *Tunera, 1943.*, pastel na papiru 58.5 x 44 cm
- 23 64 Niko Miljan, *More i grebeni, 1936.*, ulje na platnu 77 x 90 cm
- 24 65 Vilko Šeferov, *Barke u mandraču*, ulje na platnu 60 x 73 cm
- 25 66 Ante Franičević, *Mali škver, poslije 1950.*, ulje na platnu 55 x 60 cm
- 26 67 Vjekoslav Parać, *Pod Ilijača mulom (Solinski zaljev), 1929.*, ulje na platnu 38.5 x 59.5 cm
- 27 68 Vladimir Kirin, *Paris. Pont neuf, oko 1926.*, ulje na šperploči 75 x 100 cm
- 28 69 Vladimir Varlaj, *Pogled na Bakar, 1943.*, akvarel na papiru 54.5 x 74 cm
- 29 70 Jerolim Miše, *Pejzaž s Pelješca, 1959.*, ulje na platnu 44.5 x 50.5 cm
- 30 71 Anka Krizmanić, *Jurjevska ulica, 1912.*, ulje na platnu 40.5 x 53 cm
- 31 72 Antun Motika, *Brod uplovljava, 1939.*, gvaš na papiru 51.5 x 71.5 cm
- 32 73 Marijan Trepše, *Sjedeći ženski akt (ispred slike: Krajolik), 1935.*, ulje na platnu 100 x 80.5 cm
- 33 75 Antun Motika, *Doček broda u Makarskoj, 1936.*, ulje na kartonu kaširano na dasku 100 x 60 cm
- 34 76/77 Antun Motika, *Zeleni dvored, 1959.*, ulje na platnu 72 x 98 cm
- 35 78 Krsto Hegedušić, *Karanfil mahala (Ciganska četvrt u Gradačcu), 1934.*, tuš i tempera na papiru 29 x 38.5 cm
- 36 79 Marijan Detoni, *Iz karlovačke okolice, 1938.*, ulje na platnu 57.5 x 65.5 cm
- 37 80 Bruno Bulić, *Pod Dinarom, 1966.*, ulje na platnu 54 x 65 cm
- 38 81 Omer Mujadžić, *Bosanski krajolik, oko 1929.*, ulje na platnu 61 x 70 cm
- 39 82 Omer Mujadžić, *Primorski krajolik, 1937.*, ulje na platnu 42 x 62.5 cm
- 40 83 Omer Mujadžić, *Ulica u Primorju, 1938/39.*, ulje na platnu 57 x 45 cm
- 41 84 Vilim Svečnjak, *S Bola*, ulje na platnu 34.5 x 42 cm
- 42 85 Vilim Svečnjak, *Otočki motiv*, ulje na platnu 67 x 47 cm
- 43 86/87 Ismet Mujezinović, *Žetva*, ulje na platnu 97 x 180 cm
- 44 89 Ivan Generalić, *Zima, 1950.*, ulje na staklu 44 x 35.5 cm
- 45 90 Slavko Kopač, *Santa Maria della Salute, 1946.*, ulje na lesonitu 60 x 50 cm
- 46 91 Ivo Dulčić, *Palača u Veneciji, oko 1952.*, gvaš na papiru 43 x 32 cm
- 47 92 Slavko Šohaj, *Primorski motiv, 1974.*, ulje na platnu 65 x 78.5 cm
- 48 93 Hajrudin Kujundžić, *Primorski krajolik*, ulje na platnu 58 x 79 cm
- 49 94/95 Oton Gliha, *Gromače, 1973.*, ulje na platnu 69 x 145 cm
- 50 96 Frano Šimunović, *Međe, oko 1980.*, akvarel i tempera na papiru 35 x 55 cm
- 51 97 Oton Gliha, *Gromače 1-93, 1993.*, ulje na platnu 70 x 90.5 cm
- 52 98 Mladen Veža, *Motiv iz okolice Brista, oko 1992.*, ulje na platnu 50 x 61 cm
- 53 99 Mladen Veža, *Motiv iz Gradca, 1994.*, ulje na platnu 46 x 50 cm
- 54 100 Zlatko Prica, *Pejzaž iz Istre, 1951.*, ulje na platnu 50 x 81 cm
- 55 101 Edo Murtić, *Ulične demonstracije, 1950.*, ulje na platnu 97 x 146 cm
- 56 102 Zlatko Prica, *Zagrljaj, 1991.*, ulje na platnu 133 x 163 cm
- 57 103 Zlatko Prica, *Dvije žene i barke, 1993.*, ulje na platnu 130 x 162 cm
- 58 104 Edo Murtić, *Žuti otok, 1985.*, ulje na platnu 41 x 50 cm
- 59 105 Edo Murtić, *Otok, 1981.*, ulje na platnu 50 x 60 cm
- 60 106 Edo Murtić, *Dva oblaka, 1990.*, ulje na platnu 90 x 136 cm
- 61 107 Edo Murtić, *Dva goruća grma, 1991.*, ulje na platnu 112 x 145 cm
- 62 109 Edo Murtić, *Oštri valovi, 1995.*, akrilik na platnu 146 x 130 cm
- 63 110 Edo Murtić, *Rovinj, 1998.*, akrilik na platnu 60 x 100 cm
- 64 111 Edo Murtić, *Rovinj, 1995.*, akrilik na platnu 81 x 100 cm
- 65 113 Ivan Rabuzin, *Sunčani oblaci, 1992.*, ulje na platnu 60 x 73 cm
- 66 114 Đuro Pulitika, *Kamenjar, 1999.*, ulje na lesonitu 15.6 x 18.6 cm
- 67 115 Đuro Pulitika, *Bijeli put, 1989.*, ulje na platnu 50 x 60 cm
- 68 116 Josip Vaništa, *Zima. Kravarsko, 1990.*, ulje na platnu 50 x 70 cm
- 69 117 Josip Vaništa, *Put, oko 1990.*, ulje na platnu 80.5 x 100.5 cm
- 70 119 Ljubo Ivančić, *Krajolik*, ulje na lesonitu 49 x 65 cm

117
Marko Rašica *Dva čempresa, 1929.*
akvarel na papiru 40.5 x 30 cm

118
Marko Rašica *Stare Pinije, 1950.*
akvarel na papiru 26.5 x 18.8 cm

STR

- 71 120 Vasko Lipovac, *Čamac na rijeci, 1999.*, ulje na platnu 60 x 132 cm
- 72 121 Vasko Lipovac, *Čamac na rijeci, 1999.*, ulje na dasci 64.5 x 123 cm
- 73 122 Josip Trostmann, *Palma, 1999.*, ulje na kartonu 26 x 32 cm
- 74 123 Josip Trostmann, *Pred kućom, 1983.*, ulje na platnu 81 x 100 cm
- 75 124 Miljenko Stančić, *Dvoje, oko 1964.*, ulje na platnu 66 x 81.5 cm
- 76 125 Safet Zec, *Krošnja, 1992/96.*, ulje na platnu 99 x 89 cm
- 77 126 Safet Zec, *Dvorište, 1990.*, ulje na platnu 89.5 x 99.5 cm
- 78 128 Safet Zec, *Kuća na obali, 1990.*, akvarel/gvaš/pastel na papiru 70 x 100 cm
- 79 129 Safet Zec, *Studija za Šipan, 1990.*, kolaž akvarel/gvaš/pastel na papiru 36 x 51 cm
- 80 130 Munir Vejzović, *Zrinjevac u magli, 2001/02.*, ulje na platnu 46 x 60 cm
- 81 130 Munir Vejzović, *Prema paviljonu na Zrinjevcu, 2001/02.*, ulje na platnu 50 x 61 cm
- 82 131 Munir Vejzović, *Cvjetni trg, 1997.*, ulje na platnu 116 x 91 cm
- 83 132 Munir Vejzović, *Mediteran, oko 2003.*, ulje na platnu 98 x 110 cm
- 84 133 Zlatan Vehabović, *Lukomir BiH, 2020.*, ulje na platnu 117 x 136 cm
- 85 137 Mersad Berber, *Hommage à Bukovac, 1999.*, ulje na platnu i drvu 90 x 145 cm
- 86 138 Ivo Dulčić, *Motiv iz Gruža, gvaš na papiru 34 x 42 cm*
- 87 139 Elsa Wieland Schmidt Vučetić, *Stara dubrovačka luka, akvarel na papiru 40 x 50 cm*
- 88 140 Anka Krizmanić, *Dubrovačka luka, 1940.*, ulje na platnu 38 x 52.5 cm
- 89 141 Munir Vejzović, *Dubrovnik, ulje na platnu 46 x 55 cm*
- 90 142 Fadil Vejzović, *Hommage à Schindler, 2012.*, ulje na platnu 70 x 90 cm
- 91 143 Johann Seits, *Pogled na Dubrovnik, 1901.*, ulje na kartonu 32 x 38.6 cm
- 92 144 Edo Murtić, *Minčeta II, 2000.*, akrilik na platnu 65 x 81 cm
- 93 145 Edo Murtić, *Dubrovnik, 1987.*, ulje na platnu 97 x 130 cm
- 94 146 Edo Murtić, *Dubrovnik, 2000.*, akrilik na platnu 65 x 82 cm
- 95 147 Edo Murtić, *Dubrovnik, 2000.*, akrilik na platnu 65 x 82 cm
- 96 148 Ivo Vojvodić, *Dubrovačka luka, 1986.*, ulje na kartonu 35 x 50 cm
- 97 149 Edo Murtić, *Pogled na Dubrovnik, 2000.*, akrilik na platnu 90 x 130 cm
- 98 150 Josip Trostmann, *Minčeta, 1999.*, ulje na kartonu 18 x 20.5 cm
- 99 150 Josip Trostmann, *Minčeta, 1997.*, ulje na kartonu 29.5 x 29.5 cm
- 100 151 Tomo Gusić, *Stradun, 2012.*, ulje na platnu 119.5 x 69 cm
- 101 152 Fadil Vejzović, *Dubrovnik. Vila Šeherezada, 2012.*, ulje na platnu 50 x 70 cm
- 102 153 Mersad Berber, *Pogled iz Lozice, 1998.*, ulje na platnu 72.5 x 140.5 cm
- 103 154 Fadil Vejzović, *Dubrovnik. Pred Dvorom, 2012.*, ulje na platnu 80 x 80 cm
- 104 155 Fadil Vejzović, *Iz Kneževog dvora, 2012.*, ulje na platnu 61 x 46 cm
- 105 156 Mersad Berber, *Orlando + Katedrala, 1992.*, ulje na platnu 34 x 42 cm / 39.5 x 50 cm
- 106 157 Milovan Stanić, *Dubrovnik, ulje na platnu 117.5 x 177 cm*
- 107 160 Nikola Mašić, *Mrtva priroda, ulje na platnu 59 x 19.5 cm*
- 108 161 Jerolim Miše, *Mrtva priroda, 1961.*, ulje na platnu 46 x 63 cm
- 109 162 Jerolim Miše, *Mrtva priroda, 1935.*, akvarel na papiru 58 x 43.5 cm
- 110 163 Oton Postružnik, *Stručak ljubičica, ulje 20 x 25.5 cm*
- 111 164 Antun Motika, *Cvijeće u prozoru, oko 1956.*, ulje na platnu 116 x 73 cm
- 112 165 Nikola Reiser, *Cvijeće, ulje na platnu 92 x 65 cm*
- 113 166 Đuro Pulitika, *Dubrovački interijer, 1998.*, ulje na lesonitu 15.5 x 18.5 cm
- 114 167 Ivo Vojvodić, *Dubrovački interijer s jabukama, 1983.*, ulje na kartonu 48 x 68 cm
- 115 168 Mersad Berber, *Mali đardin Vlahu Bukovca, 2003.*, ulje na platnu 30 x 40 cm / uramljeno 62 x 71 cm
- 116 169 Mersad Berber, *Dubrovkinja i dva buketa, 1994.*, ulje na kartonu 71 x 25.5 + 71 x 50.5 + 71 x 25.5 cm (triptih) / uramljeno 101 x 132.5 cm

119

Fadil Vejzović *Kuća u Lozici, 2014.*
ulje na platnu 60 x 50 cm

120

Niko Miljan *Na Stradunu*
ulje na platnu 50 x 61 cm

121

Vjekoslav Parać *Konj*
ulje na platnu 39 x 48 cm

122

Ivan Lacković Croatia *Procesija*
ulje na staklu 44 x 38.5 cm

123

Josip Generalić *Mačuhice u prozoru, 1967.*
ulje na staklu 30.5 x 41 cm

Ivan Generalić
Zima, str. 89

J. Gen.

